

Arrest

nr. 289 648 van 31 mei 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. HAUWEN
Rue de Chaudfontaine 11
4020 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 25 april 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 24 maart 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 maart 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 april 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat M. KALIN *loco* advocaat C. HAUWEN en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 14 oktober 2019 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 18 oktober 2019 om internationale bescherming.

Op 12 januari 2021 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Nadat de adjunct-commissaris deze beslissing op 8 september 2021 intrekt, verwerpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) bij arrest met nr. 260 871 van 17 september 2021 het tegen deze beslissing ingestelde beroep.

Op 24 maart 2022 beslist de adjunct-commissaris opnieuw tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U bent een Afghaanse staatsburger, geboren in het jaar 1998 in het dorp Yassin Kalay. U bent een soennitische moslim van Pashtu origine. U woonde gedurende uw hele leven bij uw familie in het dorp Yassin Kalay, in het Kuz Kunar district, ook het Khewa district genoemd, van de provincie Nangarhar.

U ging van uw 8ste tot uw 16de naar school in Yasin Baba en vervulde drie graden.

Vier jaar voor uw vertrek begon u met het uitbaten van een winkel waar u banden (van fietsen en wagens) repareerde. Rond de 19de of 20ste van de maand hamal van het jaar 1398 (d.i. 8 of 9 april 2019) kwamen er vier Talibanleden aan. Ze vroegen u om een doorboorde band voor hen te maken. Op dat ogenblik kwamen er drie trucks van het Afghaanse Nationale Leger voorbij. Een gevecht brak uit tussen de Taliban en het leger. U kon ternauwernood ontsnappen via een raam in uw winkel. U vluchtte naar het huis van uw maternale oom. U verbleef een nacht bij uw oom. De tweede nacht telefoneerde uw vader naar uw oom en vertelde hij dat de Taliban bij u thuis waren langs geweest en naar u op zoek waren. Zij beschuldigden u van spionage voor de overheid. Uw vader vroeg uw oom u te helpen bij uw vertrek. Op de derde dag vertrok u effectief. Via Iran en Turkije, reisde u over land naar Bulgarije. Via de Balkanroute bereikte u België in oktober 2019. U diende een verzoek tot internationale bescherming in op 18 oktober 2019.

Na uw vertrek uit Afghanistan, kwam de Taliban nog ongeveer 6 keer bij uw ouders langs. Ze wilden weten waar u was en vertelden uw ouders dat ze uw leven niet zouden sparen. De laatste keer dat ze langskwamen was ongeveer een week voor uw eerste onderhoud op het CGVS.

Op 12 januari 2021 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U ging tegen deze beslissing in beroep. De bestreden beslissing werd door de Commissaris-Generaal ingetrokken. Het beroep werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen op 17 september 2021.

Ter staving van uw verzoek tot internationale bescherming legde u volgende documenten voor: uw taskara, een brief van de stamoudsten wat betreft het incident en foto's van u en uw winkel. In het kader van de beroepsprocedures legde u verschillende bijkomstige documenten neer: de taskara's van uw moeder en uw vader, foto's van uzelf die genomen werden tijdens het laatste jaar voor uw vertrek, drie voorschriften voor medicatie (opgesteld op 21/11/1396, op 14/5/1397 en op 29/11/1397 te Yassin Baba), een businesskaart van uw reparatiewinkel, een kopie van de kiezerskaarten van uw vader en moeder, een brief van de dorpsoudsten, een attest van de stamleiders, foto's van uw familie en een attest van CARDA.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal ten tijde van uw twee persoonlijke onderhoudsopnames op het CGVS op 6 juli en op 28 september 2020 géén bijzondere procedurele noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. In het kader van de beroepsprocedures liet u weten dat u sinds 28 juni 2021 werd opgevangen in het CARDA (Centre d'Accompagnement Rapproché pour Demandeurs d'Asile), dat verzoekers met psychische moeilijkheden begeleidt. In dit verband dient opgemerkt te worden dat zich tijdens het verloop van beide gehoren op het CGVS geen specifieke problemen of moeilijkheden voordeden. Tijdens uw eerste persoonlijke onderhoud haalde u zelf aan dat u in staat was het interview af te leggen en ook tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud gaf u aan dat het goed met u ging (CGVS I p. 2, CGVS II p. 2).

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van de onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kon voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaarde bij terugkeer naar Afghanistan door de Taliban vermoord te worden omdat u door hen als spion van de overheid wordt beschouwd (CGVS I p. 14-15 CGVS II p. 10).

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS I p. 2, CGVS II p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België. Het verschaffen van duidelijkheid over uw eerdere verblijfplaatsen is echter van wezenlijk belang voor de inschatting van de vrees voor vervolging die u stelt te koesteren. Immers, indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfsituatie voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan, dient immers te worden besloten dat de vervolgingsfeiten, die zich volgens zijn verklaringen in een plaats van eerder verblijf in Afghanistan zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde recente verblijf in het Kuz Kunar district van de provincie Nangarhar.

In casu werd vastgesteld dat u weliswaar verklaringen aflegde over uw regio waaruit kan worden afgeleid dat u mogelijk oorspronkelijk uit Kuz Kunar afkomstig bent en daar mogelijk gedurende (een) bepaalde periode(s) hebt verbleven. Andere elementen wijzen er echter op dat u bewust misleidende verklaringen aflegde over de plaats(en) waar u in Afghanistan heeft verbleven in de periode voor uw beweerde vertrek uit de regio in april 2019.

Zo bleken uw verklaringen omtrent de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst en de incidenten die zich er afspeelden recent voor uw vertrek niet te overtuigen.

Uzelf verklaarde dat de veiligheidssituatie in uw regio slecht was. U vertelde dat de Taliban rond 5-6 uur in de avond vanuit de bergen naar beneden kwam, waarna ze jongeren en ouderen sloegen en mensen doodden. Gevraagd naar acties of operaties die de Taliban in uw regio deed vertelde u tijdens uw eerste onderhoud op het CGVS over het gevecht aan uw winkel en een incident in het dorp Budi Alay waarbij een aanslag werd gepleegd tijdens een gebedsceremonie (CGVS I p. 11). Wanneer u tijdens hetzelfde interview gevraagd werd om meer voorbeelden te geven die konden aantonen dat de veiligheidssituatie in uw regio slecht was, herhaalde u slechts het incident aan uw winkel en het incident in Budi Alay (CGVS I p. 11). Gevraagd of de Taliban ook andere mensen in uw regio doodden – los van de aanslag in Budi Alay – herhaalde u de twee eerder genoemde incidenten en vertelde u dat de Taliban dorpelingen sloeg. Gevraagd naar mensen die problemen hadden met de Taliban verklaarde u slechts dat dat er niet veel waren (CGVS I p. 11). Wanneer u later tijdens hetzelfde interview opnieuw gevraagd werd te vertellen over gebeurtenissen in uw regio herhaalde u de twee eerder genoemde incidenten en vertelde u over enkele constructieprojecten in uw regio (CGVS I p. 17-18). Enkel wanneer u uitdrukkelijk gevraagd werd of er in uw regio gevechten waren tussen de Taliban en de overheid antwoordde u bevestigend (CGVS I p. 13-14), zonder evenwel te verwijzen naar concrete incidenten die zouden hebben plaatsgevonden.

Het CGVS meent dat dit manifeste gebrek aan kennis over recente gebeurtenissen in de periode voor uw beweerde vertrek uit de regio in april 2019 hoogst opvallend en niet geloofwaardig is. Aangezien u zelf verklaarde dat de veiligheidssituatie in uw regio slecht was, is het dan ook zeer opmerkelijk dat uw verklaringen hierover vaag blijven en dat u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud niet meer incidenten kon aanhalen die in uw regio zijn gebeurd. Van een persoon die zijn hele leven op een bepaalde plaats zou hebben gewoond, tot de periode van zijn vertrek uit zijn land van herkomst, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij enigszins op de hoogte is van belangrijke gebeurtenissen in de laatste periode voor zijn vertrek en dat hij hierover iets kan vertellen. In dit verband moet worden opgemerkt dat u op het moment van uw beweerde vertrek uit de regio al minstens 20 jaar oud was, dat u al enkele jaren een winkel uitbaatte, waarbij kan worden aangenomen dat dus niet geïsoleerd leefde, dat u in contact stond met heel wat mensen en dat u zo op de hoogte kon komen van nieuws uit de regio. U verklaarde tevens zelf dat u ook radio luisterde en soms op die manier het nieuws volgde en dat u ook van dorpelingen hoorde wat er in uw regio gebeurde (CGVS I p. 11). Uw manifest gebrek aan kennis op dit vlak, die duidelijk tot uiting kwam tijdens het eerste persoonlijk onderhoud, ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van uw beweerde recente verblijf in het district Kuz Kunar/Khewa.

Daarenboven staan uw uiterst beperkte verklaringen over recente gebeurtenissen tijdens het eerste persoonlijke onderhoud bij het CGVS op 6 juli 2020 in schril contrast met uw verklaringen tijdens het tweede persoonlijk onderhoud op 28 september 2020.

Wanneer u tijdens uw tweede onderhoud op het CGVS dezelfde vraag naar recente gebeurtenissen in uw regio van herkomst werd gesteld, kon u opeens wél verschillende zaken aanhalen die in uw regio waren gebeurd. Zo vertelde u tijdens uw tweede onderhoud over een bomaanslag in uw dorp Yasin Baba (CGVS II p. 4) (cfr. infra). Verder vermeldde u een bom in Jarpul, die ervoor zorgde dat verschillende soldaten van het Afghaanse Nationale Leger stierven. U wist tevens dat er een aanslag tegen Haji Akram, een prominent figuur uit de regio, plaatsvond, waarbij Haji Akram gewond geraakte en enkele van zijn bodyguards stierven. U sprak over een aanslag op Malak Raouf, een ander prominent persoon, en vertelde over een groot incident waarbij de school in het dorp Budi Alay door raketten werd geraakt tijdens een gevecht tussen de Amerikanen en de Taliban. Wanneer u gevraagd werd hoe u van deze incidenten wist, vertelde u dat u deze zaken van mensen hoorden, dat dorpelingen dergelijke zaken vertelden en dat u zulke zaken hoorde toen u naar de winkel ging. U beweerde dus dat u het nieuws over deze verschillende incidenten had vernomen toen u nog in uw regio van herkomst in Afghanistan verbleef. Wanneer u geconfronteerd werd met het feit dat u tijdens uw eerste onderhoud slechts twee incidenten kon vermelden wanneer u hiernaar gevraagd werd, vertelde u dat u van plan was tijdens uw eerste interview hier meer over te vertellen en zelf niet wist waarom u dit niet gedaan had (CGVS II p. 4-5). Later

verklaarde u dan weer dat de tolk u gevraagd had slechts één of twee of drie incidenten te vermelden (CGVS II p. 14). Deze twee – onderling inconsistente – verklaringen voor het feit dat u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud nauwelijks iets bleek te kunnen vertellen over recente gebeurtenissen in uw regio volstaan niet. De tolken die voor het CGVS werken zijn er enkel om te vertellen wat er door de protection officer werd gevraagd. Nergens tijdens uw eerste onderhoud maakte u vermelding van enige problemen met de tolk. Bovendien werd u tijdens uw eerste onderhoud verschillende kansen gegeven om te vertellen over zaken die in uw regio waren gebeurd. Het feit dat u tijdens uw eerste onderhoud op het CGVS slechts twee voorbeelden kon geven, terwijl u tijdens uw tweede onderhoud zeer uitgebreid over incidenten in uw regio vertelt, geeft dan ook een zeer ingestudeerde indruk.

Verder bleek u, ook tijdens het tweede persoonlijk onderhoud, niet op de hoogte van een heleboel zaken die in uw regio gebeurden voor uw vertrek uit Afghanistan.

Zo is het zeer opmerkelijk dat u Matiullah Safi, ook wel Matiullah Khan genoemd niet kent. Matiullah Safi was een politiechef, volgens enkele bronnen zelfs hoofd van de politie van het Khewa district, die in maart 2018 werd doodgeschoten op de begrafenis van een soldaat. Uzelf verklaarde dat een zekere 'Emal' politiechef was op het moment van uw vertrek uit Afghanistan. U wist niet hoe lang deze reeds politiechef was, noch wie er politiechef was vóór hem (CGVS II p. 8-9). Wanneer de naam Matiullah Safi en Matiullah Khan werd genoemd, verklaarde u geen Matiullah Safi te kennen en Matiullah Khan evenmin (CGVS I p. 12). Wanneer u gevraagd werd of er politiechefs vermoord werden in uw district tijdens de laatste paar jaar voor uw vertrek, verklaarde u van niet. Geconfronteerd met de informatie over een districtspolitiechef die gedood werd op een begrafenis verklaarde u hier louter geen informatie over te hebben en er niet over te weten (CGVS II p. 8-9). Het feit dat u niet op de hoogte bent van de dood van een vooraanstaande persoonlijkheid in uw regio (die tevens plaatsvond in de regio van Budi Alay, een regio waarvan nieuws ook tot bij jullie reisde, aangezien u zelf een ander incident in dit dorp aanhaalde), doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde recente herkomst in Khewa district.

U bleek wél op de hoogte te zijn van de dood van Haji Akram, een commandant van de lokale politie in Khewa. Hoewel u aanvankelijk verklaarde dat deze persoon nog in leven was, bleek later dat u wel op de hoogte was van diens dood. U wist dat Haji Akram een natuurlijke dood stierf en dat er tijdens zijn begrafenisceremonie een bom afging. U situeerde deze aanslag echter faliekant verkeerd. Zo verklaarde u dat deze aanslag plaatsvond ongeveer 1,5 jaar geleden, 7 tot 8 maand voor uw vertrek uit Afghanistan (CGVS I p. 12). Uit informatie die werd toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt echter dat de aanslag op de begrafenisceremonie van Haji Akram gebeurde op 12 mei 2020. Gezien u op 18 oktober 2019 een beslissing tot internationale bescherming indiende in België wil dit zeggen dat u reeds enige tijd in België was op het moment dat deze aanslag plaatsvond. Uw eerste onderhoud op het CGVS ging door op 6 juli 2020, nauwelijks 2 maand na de dood van Haji Akram en het incident op zijn begrafenis. Het is dan ook zeer opmerkelijk dat u de dood situeert 1,5 jaar voor het moment van uw interview en 7-8 maand voor uw vertrek uit Afghanistan. Het feit dat u dergelijk incident – dat gebeurde na uw verzoek tot internationale bescherming – situeert nog voor uw vertrek uit Afghanistan doet wederom afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw recente herkomst en doet vermoeden dat u dit incident, samen met enkele andere incidenten, hebt voorbereid en ingestudeerd om de lacunes in uw kennis over recente gebeurtenissen in de laatste periode voor uw beweerde vertrek uit uw regio van herkomst, die tijdens het eerste persoonlijk onderhoud werden vastgesteld, op te vullen.

Uw verklaringen omtrent het incident dat gebeurde in uw eigen dorp kunnen evenmin overtuigen. Zo verklaarde u dat er in Yasin Baba een bom werd geplaatst waarbij een voertuig van het Afghan National Army beschadigd geraakte en waarbij de soldaten gewond raakten (CGVS II p. 4). Het is echter zeer opmerkelijk en weinig overtuigend dat u, wanneer u tijdens uw eerste onderhoud op het CGVS gevraagd werd naar incidenten die plaatsvonden in uw regio voor uw vertrek, enkel kon vertellen over het incident bij uw winkel en de aanslag in het dorp Budi Alay, maar dat u niets zou vertellen over een incident dat gebeurde in uw eigen dorp. Uit uw verklaringen lijkt bovendien dat het incident in Budi Alay langer geleden is (4 à 4,5 jaar geleden CGVS I p. 11) dan hetgene dat plaatsvond in uw dorp (3 jaar geleden CGVS II p. 6) en dat Budi Alay relatief ver van uw dorp verwijderd ligt. Het zou immers nog verder dan Khewa liggen (de naam die u gaf aan het districtscentrum), wat 30 minuten met de wagen van uw dorp verwijderd was (CGVS I p. 7, 11). Bovendien verklaarde uzelf dat u na dit incident in uw dorp niet naar de plek wilde gaan waar de aanslag had plaatsgevonden uit angst dat er een andere bom zou zijn (CGVS II p. 6). Er kan dan ook verwacht worden dat dit incident een zekere angst bij u teweeg bracht, waardoor u het zich zeker zou herinneren. Het feit dat u dit incident slechts vermeldde tijdens uw tweede onderhoud op het CGVS en er met geen enkel woord over rept tijdens uw eerste interview, is opnieuw weinig geloofwaardig. Ook uw verklaringen over hoe u te weten kwam dat dit incident gebeurde zijn weinig overtuigend.

Aanvankelijk verklaarde u: "Ik was in het dorp, ik kwam de shop uit en dat is wat ik hoorde, dat dit gebeurde. Dat is hoe ik het ontdekte." (CGVS II p. 5-6). Niet veel later verklaarde u dan weer dat u in de velden was en dat u ontdekte dat de aanslag had plaatsgevonden toen uw moeder u dit thuis vertelde (CGVS II p. 5-6). Deze twee versies lijken echter niet compatibel met elkaar te zijn. Het geheel aan bovenstaande vaststellingen ondermijnen wederom de geloofwaardigheid van uw recente herkomst.

Het is eveneens opmerkelijk dat u niets weet van incidenten die plaatsvonden in Qala Tak. Zo verklaarde u wel te hebben gehoord van de plaats Qala Tak. Deze plaats zou op een afstand van meer dan 30 minuten wandelen van uw dorp liggen, en was één van de plaatsen onderweg naar het districtscentrum (CGVS II p. 7). Uit info die werd toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt dat er in Qala Tak, een dorp dat iets verder dan 5 km in vogelvlucht van uw eigen dorp is verwijderd (en op minder van 5km van Shegi), verschillende incidenten hebben plaatsgevonden. Zo blijkt dat er in mei 2018 één politieagent en één burger werden gewond als resultaat van een explosie in een kiezersregistratiecentrum. In september 2017 werd er in Qala Tak een burger door enkele leden van het de Afghaanse Lokale Politie gedood. Naar aanleiding van diens dood ontstond er een protest waarbij de doodskest van het slachtoffer naar het huis van de gouverneur in Jalalabad werd gedragen. Gevraagd of u wist van incidenten die in Qala Tak gebeurd waren, verklaarde u dat er daar geen incidenten gerapporteerd werden. Geconfronteerd met het feit dat er een burger door de politie werd vermoord verklaarde u er niets over te weten. U herhaalde dat, toen u daar was, er niets in Qala Tak gebeurde (CGVS II p. 7). Het feit dat u niet op de hoogte bent van dergelijk incident dat gebeurde in uw regio voor uw vertrek en dat u, geconfronteerd met de informatie slechts vertelde dat er in Qala Tak niets was gebeurd toen u daar was, doet wederom afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw recente herkomst.

Uw verklaringen met betrekking tot de aanwezigheid van Daesh in uw district kunnen evenmin overtuigen. Zo verklaarde u dat Daesh niet in uw district aanwezig was. In Darah e Nur, Behsud en Kama zou Daesh evenmin aanwezig zijn. Er zouden geen operaties tegen Daesh in uw regio zijn uitgevoerd, aangezien ze niet in uw district aanwezig waren (CGVS II p. 9). Uit informatie die werd toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt echter dat er wel degelijk verschillende operaties werden uitgevoerd tegen Daesh militanten in uw regio. Zo werden er in maart 2016 tien Russische en Tadzjiekse staatsburgers door de nationale veiligheidsdienst gevangen genomen in het huis van een Daesh commandant in Khewa. In maart 2017 werd een operatie uitgevoerd op het huis van Mawlawi Ahmadi (in het Khewa district) met als doel het vangen of doden van ISIS militanten. De aanslag die op 20 mei 2018 plaatsvond in het kiezersregistratiecentrum in Taq Qala (cfr. supra) werd later opgeëist door de Islamitische Staat. In september 2018 werden er tot 16 aanhangers van ISIS gedood tijdens aanvallen uitgevoerd door de Afghaanse Special Forces in verschillende delen van het Kuz Kunar/Khewa, Cheen en Naziyan district van de provincie Nangarhar. Ook blijkt uit enkele bronnen dat de Islamitische Staat de aanslag op de begrafenis van Sheik Akram (een gebeurtenis die u zelf vermeldde) opeiste. Het is dan ook zeer merkwaardig en weinig geloofwaardig dat u niet op de hoogte zou zijn van de aanwezigheid van, of de operaties tegen Daesh in uw district. U verklaarde tevens zelf dat u ook radio luisterde en soms daar het nieuws volgde en dat u van dorpingen hoorde wat er in uw regio gebeurde (CGVS I p. 11). Het lijkt dan ook niet geloofwaardig dat u helemaal niets over Daesh zou hebben opgevangen.

Hoewel u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud wel iets wist te vertellen over constructieprojecten in uw regio, moet het CGVS opnieuw vaststellen dat uw verklaringen op dit vlak merkkelijk verschilden met uw verklaringen tijdens het tweede persoonlijk onderhoud. Zo verklaarde u tijdens uw eerste onderhoud op het CGVS dat het National Solidarity Program en Mili Paywostoun verschillende projecten in jullie regio hadden (CGVS I p. 13). Uit informatie die werd toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt echter dat verschillende Japanse organisaties reeds jarenlang in uw regio actief zijn. Zo opereerde het 'Japan International Volunteer Center' in uw regio sinds begin jaren 2000 en is het tot op heden nog steeds aanwezig in uw district. Het 'JVC' zet zich vooral in op vlak van gezondheidszorg (training van ziekenhuisstaf, voorzien van medicatie en medische voorzieningen,...) en educatie (bouw van scholen, voorzien van materialen, opleiding van leerkrachten, voorzien van 'School Health Councils', gezondheidseducatie,...). De Japanse dokter Tetsu Nakamura is in uw regio eveneens een bekende figuur. Met zijn 'Peace Japan Medical Services' was hij sinds begin 2000 verantwoordelijk voor de bouw van het Marwarid kanaal doorheen het Khewa district. Omwille van zijn werk veranderde delen van de Gamberi woestijn in groene velden. Hij construeerde eveneens een madrassa, moskee, keermuren en een park dat zelfs door mensen uit andere provincies werd bezocht. Zijn dood eind 2019 beroerde velen. Ter ere van hem werd een nationale gebedswake georganiseerd. Dokter Tetsu kreeg een staatsbegrafenis in Kabul. Het is dan ook opvallend dat u tijdens uw eerste onderhoud enkel vertelde over constructieprojecten van het National Solidarity Program (NSP) en Mili Paywostoun. Gevraagd of er

andere NGO's of organisaties actief waren in uw regio herhaalde u dat de meeste hulp gegeven werd door de NSP (CGVS I p. 13).

Eveneens opvallend in dat opzicht is het feit dat u zulke vage verklaringen aflegde met betrekking tot de aanwezigheid van buitenlanders in uw regio. Wanneer u gevraagd werd of er buitenlanders in uw district aanwezig waren, verklaarde u tijdens uw eerste onderhoud op het CGVS slechts: "Niet veel, minder". Gevraagd welke buitenlanders er dan waren, verklaarde u geen informatie te hebben. Het zouden er volgens u niet veel zijn. Gevraagd hoe u dan wist dat er buitenlanders in uw district aanwezig waren, paste u uw verklaringen aan en antwoordde u plotseling dat er géén buitenlanders aanwezig waren in uw eigen district, maar wel in enkele andere. Wanneer hier meer informatie over werd gevraagd, verklaarde u dan weer dat er misschien wel buitenlanders in uw district aanwezig waren (CGVS I p. 12, 13). In het licht van het feit dat de Japanners reeds jarenlang actief zijn in uw regio, dat hun projecten zichtbaar waren en erg veel impact hadden op de directe levensomstandigheden van de inwoners van het Khewa district, en dat de naam van Tetsu Nakamura ook buiten uw district bekend is, is het ongeloofwaardig dat u niet met zekerheid zou kunnen vertellen of er al dan niet buitenlanders in uw district aanwezig waren. Het feit dat u tijdens uw tweede onderhoud op het CGVS wel wist dat er een Japanner was die kleine stromen dichtbij uw dorp had gebouwd en planten had geplant verandert niets aan deze vaststelling (CGVS II p. 8). De kennis die u tijdens uw tweede onderhoud toonde komt opnieuw ingestudeerd over.

U vertelde eveneens over een demonstratie in uw dorp die gebeurde nadat de politie de bouw van een madrassa stillegde en vermeldde een demonstratie ten gunste van Haji Akram in Khewa Bazaar ongeveer 3-3,5 jaar geleden (CGVS I p. 13). Deze gebeurtenissen konden niet worden geverifieerd op basis van publiekelijk beschikbare informatie. Daarenboven, zelfs indien deze gebeurtenissen effectief zijn voorgevallen, toont het feit dat u hier kennis van hebt niet noodzakelijk uw recent verblijf in de regio aan. U zou dergelijke zaken ook op andere wijze vernomen kunnen hebben (via de media, familieleden in de regio, etc.).

In verband met uw vertrek kunnen eveneens enkele vaststellingen gemaakt worden. Zo verklaarde u tijdens uw eerste interview op het CGVS dat het incident bij uw winkel op de 19de of de 20ste dag van de maand hamal uit Afghanistan had plaatsgevonden (CGVS I p. 15). Drie dagen later zou u uit uw district zijn vertrokken (CGVS I p. 17). Wanneer u tijdens uw tweede onderhoud op het CGVS werd gevraagd wanneer het incident had plaatsgevonden, verklaarde u aanvankelijk slechts dat u in de lente was vertrokken. Gevraagd om meer precies te zijn verklaarde u opnieuw dat het lente was, dat de bloemen bloeiden en de mais groeide. Wanneer u werd geconfronteerd met het feit dat u tijdens uw eerste onderhoud een specifieke datum had gegeven, verklaarde u slechts dat u toen vermeld had dat het hamal was en dat u niet werd gevraagd naar een specifieke datum (CGVS II p. 12). U kon tijdens uw tweede onderhoud op het CGVS evenmin vertellen of u in het begin, midden of op het einde van de maand hamal uit Afghanistan was vertrokken (CGVS II p. 9). Het feit dat u tijdens uw eerste onderhoud uw incident vrij precies wist te situeren in de tijd, terwijl u tijdens uw tweede onderhoud (dat plaatsvond nog geen drie maanden na het eerste) niet eens kon vertellen op welk moment van de maand u uit Afghanistan vertrok, is dan ook zeer opmerkelijk en komt uw geloofwaardigheid niet ten goede.

Eveneens zeer opmerkelijk zijn uw verklaringen met betrekking tot uw reisroute. De verklaringen die u hieromtrent aflegde kunnen immers niet kloppen. Zo verklaarde u dat u via Jalalabad, Kabul, Ghazni en Balkh naar Nimruz was gereisd, waar u de grens overstak (CGVS I p. 14). De provincie Balkh ligt echter in het Noorden van het land, tegen de grens met Oezbekistan. Deze provincie ligt helemaal niet op de weg van Kuzkunar naar Nimruz. Het is dan ook compleet ongeloofwaardig dat u deze provincie zou zijn gepasseerd op uw weg naar de grens met Iran. Deze vaststelling bevestigt het weinig geloofwaardig karakter van uw verklaringen met betrekking tot uw recente herkomst, het moment van uw vertrek uit beweerde plaats van herkomst en uw reisroute.

Uit wat voorafgaat blijkt dat u uw beweerde verblijf in het dorp Yasin Kalay, gelegen in het district Kuz Kunar van de provincie Nangarhar niet aannemelijk maakt, waardoor evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de feiten die u er zou hebben meegemaakt en die de aanleiding zouden zijn geweest voor uw vlucht uit Afghanistan. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat ten aanzien van u noch een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a van de Vreemdelingenwet.

In verband met uw relaas dient daarenboven nog een bijkomende vaststelling gemaakt worden.

Zo dient opgemerkt te worden dat u inconsistente verklaringen aflegde omtrent het aantal keer dat de Taliban bij u thuis langskwam, zowel voor als na uw vertrek uit Afghanistan. Tijdens uw eerste onderhoud op het CGVS vertelde u slechts over één bezoek van de Taliban aan uw ouders vóór uw vertrek uit Afghanistan. De Taliban zou bij uw familie zijn langs geweest de tweede nacht, op het moment dat uw vader met uw oom sprak (CGVS I p. 17). Tijdens uw tweede onderhoud op het CGVS verklaarde u echter dat de Taliban twee keer bij uw familie langsging, éénmaal op de eerste avond en een tweede keer op de tweede avond (CGVS II p. 13). Deze verklaringen zijn niet consistent. Omtrent het aantal keer dat de Taliban langskwam na uw vertrek legde u evenmin overtuigende verklaringen af. Tijdens uw eerste onderhoud op het CGVS verklaarde u dat de Taliban ongeveer vier à vijf keer bij uw ouders langsgingen na uw vertrek uit Afghanistan. Hierna verklaarde u dat ze zeker zes keer langs uw familie gingen (CGVS I p. 4). Tijdens uw tweede onderhoud op het CGVS, vertelde u dat de Taliban na uw eerste onderhoud op het CGVS nog twee keer bij uw ouders langsging (CGVS II p. 2). In totaal zouden zij ongeveer 4 à 5 keer naar het huis van uw ouders zijn geweest nadat u uit Afghanistan vertrok (CGVS II p. 4-5). Deze verklaringen stroken niet met de verklaringen die u tijdens uw eerste onderhoud aflegde en waaruit bleek dat de Taliban reeds zes keer bij uw familie was langs geweest nog vóór het eerste onderhoud op het CGVS. Deze inconsistente verklaringen met betrekking tot de bezoeken van de Taliban aan uw familie doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

De documenten die u voorlegde tijdens uw asielpcedures veranderen niets aan voorgaande appreciatie.

Zo legde u uw eigen taskara, de taskara van uw beide ouders, drie voorschriften voor medicatie (opgesteld op 21/11/1396, op 14/5/1397 en op 29/11/1397 te Yassin Baba), een businesskaart van uw reparatiewinkel, een kopie van de kiezerskaarten van uw vader en moeder, twee brieven van de dorpsoudsten en een attest van de stamleiders voor. Met deze documenten wilt u uw recente herkomst uit het Kuz Kunar district aantonen.

Om te beginnen dient opgemerkt te worden dat u van het merendeel van deze documenten (de taskara's en kieskaarten van uw ouders, de medische voorschriften, de businesskaart en de meest recente brief van de dorpsoudsten en stamleiders) slechts een kopie neerlegde waardoor de authenticiteit ervan moeilijk na te gaan is. Verder hebben deze documenten onvoldoende bewijskracht voor het aantonen van uw recente herkomst uit Kuz Kunar. Documenten kunnen immers enkel een ondersteunende bewijswaarde hebben indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in deze niet het geval is. Daarenboven blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat er een hoge mate van corruptie bestaat in Afghanistan met betrekking tot het verkrijgen van documenten – wat dat de bewijswaarde van de stukken verder relativeert.

De twee kieskaarten gebruikten uw ouders (volgens de aanvullende nota dd. 16/07/2021) om te gaan stemmen tijdens de verkiezingen van 2003-2004. Deze kaarten vormen aldus geen bewijs voor uw recente herkomst uit het Kuz Kunar district. De meest recente brieven die werden opgemaakt door de dorpsoudsten en de stamleiders stellen dat u de zoon bent van L. (...) en afkomstig bent uit Yassin Baba. Er wordt verder in geschreven dat u na moeilijkheden het land moest ontvluchten en in België bent aangekomen. Als u zou terugkeren naar Afghanistan zou uw hoop de bodem worden ingeslagen. In deze twee brieven wordt echter niet gezegd dat u tot en met uw vertrek uit Afghanistan in het Kuz Kunar district hebt gewoond. Zij vormen aldus geen bewijs voor uw recente herkomst.

Het is daarenboven opmerkelijk dat de namen van de dorp- en stamleiders die schreven u te kennen niet door u werden genoemd tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS. Wanneer u gevraagd werd naar de dorpsoudsten gaf u verschillende namen. Enkel de naam 'Malek F. R. (...)' komt terug op de brief die u voorlegde. Hij wordt beschreven als vader van 'Malek s. H. (...)' die de brief ondertekende (CGVS I p. 11).

In verband met de businesskaart die u voorlegde van uw winkel in Yassin Baba dient opgemerkt te worden dat deze makkelijk zelf te fabriceren is. U kan niet aantonen dat deze kaart al bestond voordat het CGVS voor de eerste keer een negatieve beslissing nam.

U legde tevens verschillende foto's voor. Op deze foto's zijn uw familieleden, uw winkel en uzelf tijdens uw laatste jaar in Afghanistan te zien. Aan dergelijke foto's kan echter geen enkele bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Immers uit niets blijkt dat de foto's van de winkel die werd afgebeeld uw eigen winkel betreffen en dat deze ook effectief zou zijn gelegen in het Kuz Kunar district van de provincie Nangarhar. Verder blijkt uit de foto's van uzelf niet dat deze genomen werden tijdens het

laatste jaar voor uw vertrek uit Afghanistan, noch blijkt uit deze foto's (waarvan geen kleurenkopie beschikbaar is in het administratief dossier) waar ze genomen werden. U legde eveneens enkele foto's voor van uw familieleden (vader, moeder, twee jongere broers en twee jongere zussen). U toont echter niet aan dat de personen die worden afgebeeld daadwerkelijk uw familieleden zijn. Zelfs indien wordt aangenomen dat het uw familieleden zijn die op de foto staan, vormen deze foto's evenmin een bewijs voor uw recente herkomst uit het Kuz Kunar district. Het is immers niet duidelijk waar de foto's van uw familie werden genomen. De foto van uw jongere broer die poseert voor een plakkaat met daarop geschreven "Ministerie van Onderwijs van de Republiek Afghanistan, Departement van Onderwijs van de provincie Nangarhar" toont niet aan dat u tot en met uw vertrek daadwerkelijk in het Kuz Kunar district heeft verbleven en kan eveneens makkelijk in scène gezet zijn geweest.

U legde eveneens een attest voor van CARDA (Centre d'Accompagnement Rapproché pour Demandeurs d'Asile), opgesteld op 15 juli 2021. In dit attest wordt vermeld dat u sinds 28 juni 2021 verblijft bij en opgevolgd wordt door CARDA, een centrum dat verzoekers die psychisch lijden psychologische ondersteuning biedt. In deze brief wordt echter niets toegelicht of geconcretiseerd omtrent de problemen waarmee u te kampen heeft, noch legt u enig document dienaangaande neer. U legt geen medisch attest met een beschrijving van uw psychische problemen neer, noch brengt u enig medisch document aan waaruit zou kunnen blijken dat u omwille van uw medische/psychologische problemen niet in staat was een correct asielaanvraag te brengen. Er heeft zich evenmin een wezenlijk probleem met het procedureverloop gesteld tot nog toe. Deze brief is dan ook niet van die aard dat ze de ongeloofwaardigheid van uw recente herkomst kan herstellen. Volledigheidshalve dient te worden benadrukt dat het gegeven dat een persoon medische of psychische problemen heeft die voortvloeien uit een traumatische gebeurtenis niet automatisch leidt tot het besluit dat deze verzoeker in zijn land van herkomst onderworpen werd aan handelingen die aanleiding dienen te geven tot het toekennen van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus.

De envelop toont slechts aan dat een zekere A. H. (...), waarvan u beweert dat het uw maternale oom is (CGVS I p. 3), u documenten toestuurde vanuit Afghanistan.

In verband met uw nierproblemen, dient opgemerkt te worden dat u deze zelf niet aanhaalde wanneer u gevraagd werd naar uw vrees bij terugkeer naar Afghanistan (CGVS I p. 14-15). Uit uw verklaringen bleek dat u nierstenen zou hebben sinds uw aankomst in België, dat u hiervoor ook een behandeling volgt(/volgde) en dat het nemen van deze medicatie volgens de dokters hier zou volstaan (CGVS I p. 18-19, CGVS II p. 14). Tijdens uw tweede onderhoud op het CGVS op 28 september 2020 verklaarde u tevens dat u zich beter voelde (CGVS II p. 14). Er kan dan ook niet ingezien worden hoe deze problemen een terugkeer naar Afghanistan zouden belemmeren.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet betwist dat u over de Afghaanse nationaliteit beschikt en oorspronkelijk afkomstig bent uit het district Kuz Kunar, noch dat u daar geboren en ooit woonachtig bent geweest in.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EASO Country Guidance: Afghanistan van november 2021 (beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Afghanistan_2021.pdf) in rekening genomen.

In de EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met

volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Zowel uit de analyse van de situatie als uit de EASO Guidance Note blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

In de loop van 2021 is de situatie in Afghanistan drastisch gewijzigd. In het kader van het Doha-vredesakkoord van 29 februari 2020 tussen de taliban en de Verenigde Staten kondigde deze laatste aan dat ze tegen 1 mei 2021 haar troepen uit Afghanistan zou terugtrekken. Deze datum werd niet gehaald, maar in april 2021 kondigde President Biden aan dat de effectieve terugtrekking rond zou zijn op 11 september 2021. Het voorjaar van 2021 werd gekenmerkt door het geleidelijke vertrek van de internationale troepen en, vanaf mei 2021, een grootschalig offensief van de taliban. Initieel richtte de taliban zich voornamelijk op landelijke gebieden in het noorden van het land, waar de weerstand tegen hen steeds het sterkst is geweest, maar al spoedig werden ook districten in andere delen van het land ingenomen. Vele gebieden werden overgedragen aan de taliban d.m.v. onderhandelingen en nadat strijdkrachten van de toenmalige overheid hun checkpoints en kazernes hadden verlaten en/of overgedragen aan de oprukkende taliban. In de loop van juni versnelde de taliban haar offensief en tegen het einde van de maand controleerde ze om en bij de 160 districten. In juli 2021 zette de taliban haar opmars verder, nam ze een serie strategische grensposten over en vanaf augustus 2021 richtte de taliban zich op de grote steden. Op 6 augustus was Zaranj (Nimroz) de eerste provinciehoofdplaats die in handen van de taliban viel en dit na onderhandelingen met lokale leiders. In de volgende dagen kwamen ook andere grote steden als Kunduz (8 augustus), Pul-i Khomri (10 augustus), Ghazni, Herat (12 augustus), Kandahar, Laskar Gah (13 augustus) en Mazar-i Sharif (14 augustus) onder controle van de taliban. Nadat ook Jalalabad in de ochtend van 15 augustus na onderhandelingen werd overgenomen, reden later die dag talibanstrijders ook de hoofdstad Kabul binnen zonder er verzet aan te treffen. Panjshir, de enige provincie die op de avond van 15 augustus nog niet in handen van de taliban was, werd volgens de taliban op 6 september ingenomen. De leider van de verzetsstrijders rapporteerde dat er nog steeds werd gevochten in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation van juni 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_06_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf en EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban gaat gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban een belangrijk deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als dusdanig als actor aanwezig zijn. Het verdwijnen van een belangrijke actor uit het conflict draagt mee bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan sterk gedaald. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen onder andere voormalige veiligheids- en overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP en anderzijds van aanslagen door ISKP, vnl. tegen leden van de taliban. Hoewel het aantal incidenten en de graad van geweld in het algemeen aanzienlijk is afgenomen, is er een toename van incidenten die worden toegeschreven aan ISKP. In haar gerichte aanslagen tegen de taliban gebruikt ISKP dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die de sjiitische minderheid viseerden en die werden opgeëist door ISKP. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten. Daarnaast was er ook sprake van de vrijwillige overgave door ISKP-leden en werd er hierbij vaak bemiddeld door tribale ouderen.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Op 6 november 2021 rapporteerde UNHCR dat er in 2021 zo'n 681 300 nieuwe intern ontheemden waren in Afghanistan. UNOCHA rapporteerde dat er ongeveer 336 000 intern ontheemden waren in de periode tussen 1 juni en 22 augustus 2021. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden. Zo werden er voor de periode tussen 4 augustus en 18 oktober 2021 zo'n 22 000 intern ontheemden gerapporteerd. Het merendeel van deze intern ontheemden zijn vrouwen en kinderen. Bovendien schatte UNHCR in november 2021 dat er sinds september 2021 zo'n 169 000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er in Afghanistan een sterke daling is van het geweld. Er is een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en de incidenten die zich wel nog voordoen zijn hoofdzakelijk doelgericht van aard. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag vanuit gegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in de provincie Nangarhar actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Nangarhar. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt evenwel dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het Hof van Justitie heeft immers reeds verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). Het CGVS meent, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, UN Secretary General, The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security van januari 2022, beschikbaar op https://unama.unmissions.org/sites/default/files/sq_report_on_afghanistan_january_2022.pdf) blijkt dat er een aantal oorzaken zijn van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Enerzijds was er vlak na de machtsovername door de taliban een tijdelijke onderbreking van de internationale hulp en een verstoring van de handel en het banksysteem. Dit resulteerde in een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash. Daarnaast zorgde de aanhoudende droogte voor voedselonzekeerheid en ondervoeding. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Er kan niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan te wijten is aan gedragingen van actoren, laat staan een opzettelijk handelen of nalaten van actoren. Veeleer blijkt de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het resultaat van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren.

Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat u de status van subsidiaire bescherming niet kan worden toegekend.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u noch een vrees voor vervolging, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk heeft gemaakt.

Evenmin heeft u elementen aangebracht waaruit zou kunnen blijken dat de machtsovername door de Taliban impact heeft op uw nood aan internationale bescherming. Het CGVS is er zich van bewust dat uw laatste persoonlijk onderhoud plaatsvond d.d. 28/09/2020 en dus voordat de Taliban in augustus 2021 de macht overgenomen heeft. Echter, indien de machtsgreep van de Taliban tot gevolg heeft dat uw individuele situatie dermate gewijzigd is dat u hierdoor een nood aan internationale bescherming heeft, kan er redelijkerwijze van u verwacht worden dat u zelf zo spoedig mogelijk de relevante elementen ter staving hiervan zou overmaken aan het CGVS of in het kader van uw beroepsprocedures (zie art. 48/6, § 1 Vw. en art. 17, § 3 KB CGVS). Daar u geen dergelijke concrete elementen heeft aangebracht, kan het CGVS er redelijkerwijze van uitgaan dat het gegeven dat de taliban nu aan de macht is geen concrete impact heeft op uw persoonlijke situatie.

Het verzoekschrift dat werd opgesteld op 15 februari 2021 werpt geen ander licht op voorgaande beslissing. In het verzoekschrift wordt benadrukt dat u jong was toen u uit Afghanistan vertrok en in België

aankwam. U zou zelf niet zeker zijn van uw leeftijd. Verder bent u afkomstig uit een zeer bescheiden familie, een boerengezin uit de arbeidersklasse en heeft u het schoolniveau van een kind van negen jaar oud. U zou tijdens het persoonlijk onderhoud moeite hebben gehad de vragen te begrijpen, aangezien u zes keer gevraagd had om een vraag te herhalen. Verder werd gewezen op het feit dat u tal van informatie kon geven met betrekking tot uw onmiddellijke leefomgeving. Het verzoekschrift beargumenteert verder dat het CGVS geen rekening heeft gehouden met uw leeftijd en het feit dat u niet geschoold was in Afghanistan. Verder stelt uw advocaat dat niemand alles kan weten en dat de verwachtingen van het CGVS niet mogen leiden tot een eis van volledigheid. Diversiteit in de aangesneden onderwerpen is belangrijk zodat u de kans krijgt zich uit te spreken over onderwerpen waarover u misschien een betere kennis heeft. Het CGVS zou geen rekening hebben gehouden met de precieze en doorleefde kennis die u vertoonde van uw onmiddellijke leefomgeving en zou een onredelijke appreciatie hebben gemaakt door te focussen op enkele onwetendheden. U kreeg geen krediet voor informatie die u verstrekte maar waarvan de juistheid niet kon worden nagegaan. Aangezien uw recente herkomst wél geloofwaardig is moet u het vluchtelingenstatuut worden toegekend. Omwille van uw recente herkomst uit Kuz Kunar komt u eveneens in aanmerking voor subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15/12/1980. Uw profiel als ongeschoolde jongeman zou u daarenboven een verhoogde kwetsbaarheid geven. Tot slot wordt gesteld dat er in Afghanistan een gewapend conflict bestaat en dat ook in Kabul, waar u noodzakelijkerwijs zou moeten passeren om toegang tot het land te krijgen, een situatie bestaat die kan leiden tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Het verzoekschrift doet uitschijnen dat u omwille van uw profiel als jonge ongeschoolde man uit een boerengezin verschillende zaken niet dient te weten. In verband hiermee kunnen enkele opmerkingen worden gemaakt. Hoewel het verzoekschrift stelt dat u niet zeker bent van uw leeftijd en dat u jong was op het moment van uw vertrek, dient opgemerkt te worden dat u bij de registratie van uw asielaanvraag op 15 oktober 2019 zelf aangaf meerderjarig te zijn. U verklaarde tijdens deze registratie 21 jaar oud te zijn (zie registratie verzoek om internationale bescherming), wat er ook op zou wijzen dat u ongeveer 20-21 jaar oud en aldus meerderjarig was op het moment van uw vertrek uit Afghanistan in april 2019. Daarenboven blijkt uit uw verklaringen dat u de oudste zoon bent van uw familie (DVZ vragenlijst nr. 17 p. 9), u een eigen zaak startte, in contact kwam met klanten en u uw materiaal voor uw winkel in het districtscentrum ging kopen (CGVS I p. 7). U had met andere woorden een grote verantwoordelijkheid binnen uw winkel en uw familie. Er kan dan ook verwacht worden dat u op de hoogte zou zijn van de zaken die rondom u gebeurden en dat u een correct beeld zou kunnen schetsen van de situatie in uw regio tijdens de laatste maanden voor uw vertrek – waar u echter niet in slaagde. Het feit dat u slechts het schoolniveau van een negenjarige heeft vormt geen verschoning voor uw gebrek aan kennis. Uit uw verklaringen blijkt immers dat uw beperkte opleidingsniveau ligt aan de kwaliteit van de scholen in Afghanistan. Uit niets blijkt dat u niet over de mentale capaciteiten zou beschikken om informatie uit uw omgeving op te nemen en hierover te vertellen. Het verzoekschrift doet tevens uitschijnen dat het moeilijk voor u was om de vragen te begrijpen. Er dient echter opgemerkt te worden dat u zelf geen melding van dit probleem maakte tijdens beide interviews op het CGVS. Op het einde van de twee persoonlijke onderhouds gesprekken gaf u telkens aan dat u de vragen had begrepen (CGVS I p. 18, CGVS II p. 14). Het feit dat u zes keer vroeg om een vraag te herhalen tijdens twee interviews (die bij elkaar geteld ongeveer zeven uur duurden), wijst er geenszins op dat u niet in staat was de vragen te begrijpen en erop te antwoorden en vormt aldus geen verklaring voor de vastgestelde lacunes in uw kennis.

Het verzoekschrift wijst er tevens op dat het CGVS geen volledigheid kan eisen. In verband hiermee dient opgemerkt te worden dat het CGVS geenszins volledigheid verwacht. Er werd een negatieve beslissing genomen omdat uw kennis met betrekking tot uw recente herkomst tekort schoot en omdat er opvallende verschillen waren tussen de twee interviews die u op het CGVS heeft afgelegd, gaande van een zeer beperkte kennis tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud tot een meer uitgebreide kennis tijdens uw tweede onderhoud. Daarnaast dient opgemerkt te worden dat er wel degelijk verschillende onderwerpen in verband met uw recente herkomst werden bevraagd tijdens beide onderhouds gesprekken op het CGVS (zoals kennis met betrekking tot incidenten die plaatsvonden in uw omgeving, prominente personen, buitenlandse aanwezigheid, ontwikkelingsprojecten,...) en dat uw kennis op géén van deze vlakken kon overtuigen. De stelling dat het CGVS geen rekening heeft gehouden met de precieze en doorleefde kennis die u wel vertoonde en zich enkel richtte op data en informatie die u niet heeft gemeld, raakt bovendien kant noch wal. Het geheel aan uw verklaringen werd in rekening gebracht bij de beoordeling van uw verzoek tot internationale bescherming. Zoals reeds eerder in de beslissing werd gemotiveerd heeft het CGVS vastgesteld dat u enige kennis van uw regio heeft, waaruit kan worden afgeleid dat u mogelijk oorspronkelijk uit Kuz Kunar afkomstig bent en daar mogelijk gedurende (een) bepaalde periode(s) hebt verbleven. De verklaringen in verband met uw recente herkomst overtuigen echter niet. Met betrekking tot de subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15/12/1980 dient verwezen

te worden naar de paragrafen hierboven die de veiligheidssituatie in Afghanistan reeds uitgebreid beschreven (cfr. supra).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM) en van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

In een eerste onderdeel gaat verzoeker in op de vluchtelingenstatus.

Verzoeker meent dat er heden in Afghanistan sprake is van een groepsvervolging voor de gehele Afghaanse bevolking die de door de taliban opgelegde waarden en regels niet volledig onderschrijft. Hij betoogt dat het taliban-regime sinds augustus 2021 aan de macht is in Afghanistan, dat het Afghaanse volk sindsdien in angst leeft en dat de vrije meningsuiting is verloren gegaan. Hij verwijst naar artikel 9 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU) en naar artikel 15 van het EVRM. Verzoeker stelt dat de Afghaanse bevolking die een mening uit of een daad begaat die strijdig wordt geacht met het talibanregime, het risico loopt om te worden blootgesteld aan vervolging in de zin van artikel 9 van de richtlijn 2011/95/EU. Verzoeker verwijst vervolgens naar het arrest “Y. en Z.” van het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: Hof van Justitie). Hij stelt dat hij bij een terugkeer zijn mening niet in het openbaar zal kunnen uiten en niet zal kunnen leven zoals hij wenst, zonder het risico te lopen om te worden vervolgd door de taliban. Verzoeker meent vervolgens dat uit het gehoorverslag duidelijk blijkt dat hij het talibanregime niet steunt en hun waarden en ideeën niet deelt. Hij stelt dat hij zich toch wil kunnen uiten, vrij wil kunnen leven, werken in de sector die hij wil, beslissen wat hij mag dragen, of hij al dan niet naar de moskee wil gaan, enzovoort. Het is volgens hem duidelijk dat hij, indien hij terugkeert, om te kunnen overleven gedwongen zal zijn te doen alsof hij de door de taliban opgelegde opvattingen en regels onderschrijft. Hij voert aan dat er anders een duidelijk risico bestaat dat hij zal worden geëxecuteerd, bedreigd of gefolterd en aldus zal worden onderworpen aan een behandeling die in strijd is met artikel 3 van het EVRM. Verzoeker verwijst wat dat betreft naar landeninformatie over het beleid van de taliban en meent dat België moet erkennen dat Afghanistan een repressieve dictatuur is geworden waar schendingen van de mensenrechten “aan de orde van de dag zijn”. Hij betoogt dat net zoals aan onderdanen van andere dictaturen ook aan Afghaanse verzoekers om internationale bescherming de vluchtelingenstatus moet worden toegekend op basis van de algemene situatie in het land van herkomst, zonder dat met zekerheid persoonlijke problemen in het land van herkomst hoeven te worden aangetoond.

Verder stelt verzoeker dat Afghanen wier asielaanvraag in westerse landen is afgewezen systematisch vervolgd worden en benadrukt hij dat hij Afghanistan meer dan drie jaar geleden verliet om naar Europa te komen. Hij stelt dat de bestreden beslissing geen informatie bevat over het lot van Afghanen die een verzoek om internationale bescherming hebben ingediend en die na de machtsovername door de taliban naar Afghanistan zouden terugkeren. Er is volgens hem geen betrouwbare landeninformatie en geen zekerheid of deze terugkeerders door de taliban niet als vijanden van hun regime en als ongelovigen zullen worden beschouwd. Hij betoogt dat de taliban niet te vertrouwen zijn en haalt aan dat sinds augustus 2021 geen enkele afgewezen Afghaanse verzoeker om internationale bescherming het heeft aangedurfd om terug te keren naar Afghanistan. Vervolgens citeert hij uit het arrest met nr. 270 813 van de Raad van 31 maart 2022 en naar landeninformatie van de EUAA en OSAR. Hij ziet verder niet in hoe

een terugkeer naar Afghanistan kan worden georganiseerd nu Afghanen in de praktijk niet uitzetbaar zijn. Verzoeker voert tevens aan dat de door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) genomen beslissingen inconsistent zijn, onder politieke druk genomen zijn en geenszins het resultaat zijn van een onafhankelijke analyse van de situatie in Afghanistan. Volgens hem houdt de Belgische staat bij de behandeling van Afghaanse verzoeken om internationale bescherming geen rekening met de aanbevelingen van UNHCR.

Over zijn persoonlijke problemen zet verzoeker het volgende uiteen:

“Het CGVS verwijt verzoeker vooral dat hij niet heeft aangetoond dat hij in Kuz Kunar (provincie Nangahar) woonde op het ogenblik van de vermeende vervolgingsdaden (april 2019) vóór zijn aankomst in België. Het CGVS betwist evenwel niet dat verzoeker wel degelijk uit deze plaats afkomstig is, gelet op de geografische kennis die verzoeker van zijn directe omgeving heeft.

Het CGVS verklaart echter dat verzoeker geen verklaring kon geven voor verschillende recentere veiligheidsincidenten in zijn district en regio.

Verzoeker houdt vol dat hij inderdaad uit Kuz Kunar, het dorp van Yassin Kalai, afkomstig is en dat hij daar zijn hele leven heeft gewoond voordat hij het land verliet.

Het komt allereerst de asielzoeker toe de nodige informatie te verschaffen om overt te kunnen gaan tot het onderzoek van zijn aanvraag. Zijn juridische en feitelijke situatie kan dit echter moeilijk maken. Vanuit juridisch standpunt is een vluchteling iemand die, omwille van zijn vrees tot vervolging, de bescherming van zijn land niet kan of niet wilt inroepen hetgeen de vaststelling van zijn nationaliteit of zijn regio van herkomst door het voorleggen van een sluitend bewijs, zoals een nationaal paspoort of een officieel identiteits document, onmogelijk kan maken. Vanuit materieel standpunt kan de nationaliteit, bij uitbreiding de herkomst en de recent herkomst, van de asielzoeker ook complex worden gemaakt door de omstandigheden waarin hij zijn land heeft moeten vluchten of door de verwijdering ten gevolge van zijn ballingschap in het gastland.

Omwille van deze moeilijkheden zal de asielzoeker zijn nationaliteit, zijn land van verblijf of zijn regio van herkomst desgevallend moeten aantonen louter op basis van zijn verklaringen. Hij moet in staat zijn om te antwoorden op eenvoudige vragen over zijn beweerde streek van herkomst.

Bij de beoordeling van deze verklaringen moet er rekening worden gehouden met het aangehouden profiel van de asielzoeker en geschiedt in concreto. In de eerste plaats dient er rekening gehouden worden met de feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de asielzoeker. Naargelang het profiel kan er ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis minder doorslaggevend is en alleszins niet toe kan leiden dat feitelijke kennis of onwetendheid binnen de onmiddellijke leefomgeving buiten beschouwing worden gelaten.

Wanneer het CGVS vragen stelt over het dagelijks leven, de regio, de recente incidenten,...; voert hij geen schoolexamen uit. Er moet diversiteit bestaan binnen de onderwerpen die door het CGVS aangesneden zijn tijdens het gehoor. Naargelang het profiel is het inderdaad niet onaannemelijk dat iemand een niet exhaustieve geografische kennis zou hebben, of dat dat hij geen goede kennis heeft van alle politieke figuren van de regio of alle incidenten. De verwachting van het CGVS mogen niet leiden tot een eins van volledigheid.

In casu:

Anders dan het CGVS beweert, was verzoeker in staat om binnen de grenzen van zijn kennis en zijn geestelijk vermogen verschillende vragen te beantwoorden waaruit zijn recente herkomst blijkt (zie het administratief dossier, blz. 5 tot en met 9 van het op 15 februari 2021 bij uw Raad ingediende beroepschrift).

Verzoeker was jong toen hij Afghanistan verliet en in België aankwam. Hij is zelf niet zeker van zijn exacte leeftijd.

Hij heeft het schoolniveau van een kind van 9 jaar oud.

Hij komt uit een zeer bescheiden familie, een boerengezin uit de arbeidersklasse van het platteland in het zuidwesten van het land. De zussen van verzoeker mogen bij voorbeeld het huis niet alleen verlaten. Dit profiel wordt niet betwist door het CGVS.

Uit de notities van de twee persoonlijke onderhouds blijkt het ook dat het voor verzoeker niet gemakkelijk is om de vragen te begrijpen. Hij vroeg 6 keren om de vragen te herhalen omdat hij de vraag kon niet begrijpen.

Verzoeker is ook bijzonder kwetsbaar door zijn psychologische situatie. Hij krijgt sinds 28 juni 2021 hulp van het CARDA-centrum in residentiële vorm (stuk 4). Dit is een centrum voor intensieve begeleiding van asielzoekers in psychische nood, dat hun gedurende een bepaalde période open en residentiële psychologische hulp biedt.

Het CARDA-centrum heeft ervoor gekozen nooit een gedetailleerd verslag uit te brengen over de follow-up van de personen die het begeleidt. Verzoeker wordt echter ook gevolgd door een externe psycholoog en aan Uw Raad zal een gedetailleerder verslag over zijn psychische problemen worden voorgelegd.

Verzoeker had bij uw Raad ook reeds drie recepten ingediend voor medicijnen die hij in Afghanistan moest innemen wegens zijn psychische stoornissen (zie het administratief dossier, aanvullende nota van 16 juli 2021). Deze documenten zijn gedateerd op 10 februari 2018, 5 augustus 2018 en 18 februari 2019, en tonen dus ook aan dat verzoeker vóór zijn vertrek wel degelijk in zijn dorp was.

Verzoeker verklaart dat hij wegens zijn psychische stoornis en zijn lage opleidingsniveau niet in staat was alle vragen van het CGVS over de veiligheidsgebeurtenissen in zijn regio te beantwoorden. Bovendien was verzoeker niet vergezeld van een advocaat bij de voorbereiding van zijn verhoor en tijdens het gehoor bij het CGVS op 6 juli 2020.

Hij heeft echter wel meegewerkt aan de bewijslast voor zover hij alle documenten heeft overgelegd die hij kon verkrijgen om zijn afkomst aan te tonen en het feit dat hij in april 2019 in Yassin Kalai was (vgl. administratief dossier: beroepschrift van 15 februari 2021, aanvullende nota van 16 juli 2021). Deze nieuwe documenten worden door het CGVS niet serieus onderzocht in de bestreden beslissing, die zich er voornamelijk toe beperkt te zeggen dat deze documenten geen bewijskracht hebben omdat verzoeksters verklaringen niet geloofwaardig zijn. De door verzoeker overgelegde documenten zijn zeer uiteenlopend en het valt moeilijk in te zien hoe hij dergelijke uiteenlopende en realistische valse documenten van op afstand heeft kunnen verkrijgen terwijl hij in België verbleef. Zo diende hij documenten in met betrekking tot het beheer van zijn winkel, zijn bedrijfskaart, medische voorschriften, identiteitsdocumenten van zijn ouders, brieven van dorpsoudsten, enz. Het is onmogelijk om in zo korte tijd zoveel ongerelateerde documenten op frauduleuze wijze te verkrijgen.

Tot slot heeft het CGVS weinig inconsistenties en tegenstrijdigheden met betrekking tot de problemen in Afghanistan geconstateerd. Het CGVS heeft de bestreden beslissing voornamelijk genomen omdat het stelde dat het niet kon vaststellen of verzoeker recentelijk uit het dorp Yassin Kalai afkomstig was."

In een tweede onderdeel gaat verzoeker in op de subsidiaire beschermingsstatus.

Vooreerst geeft verzoeker een theoretische uiteenzetting over artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet en stelt hij dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van deze bepaling valt. Hij citeert uit het arrest met nr. 270 813 van de Raad van 31 maart 2022 en benadrukt dat de oorzaken van de humanitaire crisis in Afghanistan complex zijn, maar dat vele bronnen de verantwoordelijkheid van de Afghaanse staat en het nieuwe talibanregime voor de huidige socio-economische en humanitaire crisis bevestigen. Verzoeker ziet verder een parallel met het arrest "Sufi en Elmi" van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) en wijst op informatie van UNHCR. Tot slot verwijst hij in dit verband nog naar de inhoud van de door het CGVS "ingediende rapporten" en naar de landeninformatie die hij bij zijn verzoekschrift heeft gevoegd en die volgens hem deze "nooit eerder geziene crisis" bevestigen (stuk 3).

Vervolgens zet hij het volgende uiteen:

"Wat zijn persoonlijke situatie betreft, legt verzoeker ook uit dat hij contact heeft met zijn familie in het dorp en dat de situatie nog moeilijker is dan voorheen wegens de humanitaire crisis aldaar. Verzoeker zegt dat hij momenteel in België geen echte baan kan vinden wegens zijn geestelijke stoornis, maar dat hij soms wel werkt en in het centrum helpt. Hij heeft geprobeerd geld (ontvangen van het centrum) naar zijn familie te sturen, maar dit is in de praktijk moeilijk te doen.

Als hij terugkeert zal het, gezien de humanitaire en sociaal-economische crisis, zeer moeilijk of onmogelijk voor hem zijn om werk te vinden (in het bijzonder met betrekking tot zijn profiel) waarmee hij in zijn basisbehoeften kan voorzien.

Gevreesd wordt dat de verzoeker, indien hij wordt teruggestuurd, in extreme armoede zal leven, zoals de meeste Afghanen."

Tot slot gaat verzoeker in op de veiligheidssituatie, waarbij hij andermaal citeert uit het arrest met nr. 270 813 van de Raad van 31 maart 2022. Tevens stelt hij dat het CGVS geen onderzoek heeft gevoerd naar zijn regio van herkomst, met name Nangarhar, en zijn persoonlijke omstandigheden.

2.2. Stukken

2.2.1. Aan het verzoekschrift worden de volgende nieuwe stavingstukken gevoegd:

- De hierna weergegeven nieuwsberichten en rapporten over de situatie in Afghanistan, waarvan verzoeker telkens de weblinks geeft in de inventaris van zijn verzoekschrift (stuk 3):

- a) UNDP, "Afghanistan: socio-economic outlook 2021-2022, adverting a basic needs crisis", 2021;
- b) WHO, "Afghanistan emergency situation report", 23 december 2021;

- c) Human Rights Watch, “*Afghanistan: Economic Roots of the Humanitarian Crisis questions and answers on human costs of sanctions, banking restrictions*”, 1 maart 2022;
- d) World Food Programme, “*Afghanistan ‘situation report’*”, 2 maart 2022;
- e) IFRC, “*Revised Emergency Appeal, Afghanistan/drought*”, 10 april 2021;
- f) United Nations Human Rights Council, “*Situation of human rights in Afghanistan – report of the United Nations High Commissioner for Human Rights*”, 4 maart 2022;
- g) Human Rights Watch, “*Afghanistan: Taliban Forcibly Evict Minority Shia Hazaras, former civil servants targets of collective punishment, land-grabbing*”, 22 oktober 2021;
- h) Nansen, “*Beoordeling van de beschermingsnood van Afghaanse man in het kader van een volgend verzoek*”, oktober 2021;
- i) UNOCHA, “*Afghanistan : Humanitarian Response Plan (2022)*”, 11 januari 2022;
- j) OHCHR, “*Interactive dialogue on the High Commissioner’s report on Afghanistan*”, 7 maart 2022;
- k) World Food Programme (WFP), “*‘Our presence is hope’: Call for US\$2.6bn as winter spells hunger for Afghanistan*”, 25 januari 2022;
- l) World Food Programme (WFP), “*Afghanistan Emergency*”;
- m) World Food Programme (WFP) & Food and Agriculture Organization (FAO) of the United Nations, “*Hunger Hotspots. FAO-WFP early warnings on acute food insecurity: February to May 2022 Outlook*”, 2022;
- n) EASO, “*COI Query Response Afghanistan*”, 2 september 2020;
- o) United Nations, “*Statement by Dr Ramiz Alakbarov, Deputy Special Representative for the Secretary General, Resident Coordinator and Humanitarian Coordinator, on the Continued Food Insecurity and Malnutrition Crisis Facing People in Afghanistan*”, 15 maart 2022;
- p) EASO “*Country of Origin Information Report, Afghanistan: individuals targeted under societal and legal norms*”, december 2017;
- q) U.K. Home Office, “*Country Policy and Information Note Afghanistan: Fear of the Taliban*”, februari 2022;
- r) ACLED, “*Regional Overview: South Asia and Afghanistan 5-11 February*”, 17 februari 2022;
- s) ACLED, “*Regional Overview: South Asia and Afghanistan*”, 3 februari 2022;
- t) OSAR, “*Afghanistan: risques au retour liés à « l’occidentalisation »*”, 26 maart 2021;
- u) AsylOS, “*Afghanistan: Joint report on “Westernised young males returnees”*”, augustus 2017;
- v) Human Rights Watch, “*Time Running Out to Address Afghanistan’s Hunger Crisis*”, 17 maart 2022;
- w) UN News, “*Avoid starvation - ‘Immediate priority’ for 3.5 million Afghans*”, 3 december 2021;
- x) UN News, “*Afghanistan: UN launches largest single country aid appeal ever*”, 11 januari 2022;
- y) Reuters, “*U.S. faces snags in bid to speed up at-risk Afghan evacuations*”, 4 februari 2022;
- z) Reuters, “*Afghans face “avalanche of hunger and destitution” - UN agency*”, 14 december 2021;
- aa) Jurist, “*Afghanistan dispatch: Taliban ignore real problems while invading private homes in arbitrary searches*”, 13 maart 2022;
- bb) Le Parisien, “*Afghanistan: 12,3 millions de dollars retrouvés chez d’anciens responsables*”, 15 september 2021;
- cc) Le Monde, “*Afghanistan: face à la famine, un responsable des talibans demande une aide humanitaire « sans parti pris politique »*”, 7 januari 2022;
- dd) La Libre, “*Les Afghans aussi méritent notre aide*”, 23 maart 2022;
- ee) NPR, “*Parents selling children shows desperation in Afghanistan*”, 31 december 2021;
- ff) The Conversation, “*Famine en Afghanistan: la grande hypocrisie*”, 8 februari 2022;
- gg) Le Courrier, “*Famine afghane: la grande hypocrisie*”, 27 februari 2022;
- hh) Swissinfo, “*Taliban bars government employees without beards from work*”, 28 maart 2022;
- ii) UNCHR, “*Guidance note on the international protection needs of people fleeing Afghanistan*”, februari 2022;
- jj) Le Monde, “*Comment les talibans ont profité de la drogue en Afghanistan*”, 24 oktober 2021;
- kk) EU Migration Law, “*The Fall of Kabul: International Protection in the context of the Armed Conflict and Violence in Afghanistan*”, 11 oktober 2021;
- een *Centre d’Accompagnement Rapproché pour Demandeurs d’Asile* (hierna: CARDA)-certificaat van 22 april 2022 (stuk 4).

2.2.2. Bij haar nota houdende “*Verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure*” voegt verwerende partij een overzicht van bronnen inzake de socio-economische situatie in Afghanistan van mei 2022 en refereert zij aan de “*Country Guidance: Afghanistan*” van EUAA van april 2022 en aan de COI Focus “*Afghanistan. Veiligheidssituatie*” van 5 mei 2022.

2.2.3. Op 30 maart 2023 legt verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarbij zij de COI Focus "*Afghanistan. Veiligheidsincidenten (< ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022*" van 23 september 2022 voegt en waarin zij refereert aan het rapport "*COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*" van EUAA van 4 november 2022, aan de "*Country Guidance: Afghanistan*" van EUAA van januari 2023, aan het rapport "*Afghanistan Security Situation*" van EUAA van augustus 2022, aan de COI Focus "*Afghanistan. Veiligheidssituatie*" van 5 mei 2022, aan de "*Afghanistan Country Focus*" van EASO van januari 2022, aan het rapport "*Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*" van EUAA van augustus 2022, aan het "*Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*" van EASO van augustus 2020 en aan het rapport "*Afghanistan: Targeting of individuals*" van EUAA van augustus 2022.

2.2.4. Bij een op 13 april 2023 neergelegde aanvullende nota voegt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een CARDA-certificaat van 9 maart 2023 (stuk 1) en een psychotherapeutisch certificaat van 15 juli 2022 (stuk 2).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de adjunct-commissaris beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133*).

Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.2. Ontvankelijkheid van het middel

2.3.2.1. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid "*een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen*". Onder "*middel*" wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, doch geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij deze artikelen geschonden acht.

2.3.2.2. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de adjunct-commissaris in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.2.3. Het enig middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart zijn land van herkomst, Afghanistan, te hebben verlaten uit vrees voor de taliban, die hem zouden willen doden omdat zij hem als een spion van de overheid beschouwen nadat er aan zijn winkel, waar hij banden repareerde, een gevecht tussen de taliban en het Afgaanse leger plaatsvond.

Ter staving van zijn relaas legde verzoeker in de loop van de administratieve procedure zijn *taskara*, een brief van de stamoudsten, foto's van hem en zijn winkel en een envelop neer. In het kader van de beroepsprocedure voor de Raad tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 12 januari 2021 die op 8 september 2021 werd ingetrokken, legde verzoeker de *taskara's* van zijn ouders, foto's van zichzelf die genomen werden tijdens het laatste jaar voor zijn vertrek, drie voorschriften voor medicatie (opgesteld op 21/11/1396, op 14/5/1397 en op 29/11/1397 te Yassin Baba), een businesskaart van zijn

reparatiewinkel, de kiezerskaarten van zijn ouders, een brief van de dorpsoudsten, een attest van de stamleiders, foto's van zijn familie en een attest van CARDA neer (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 6, dossier voor intrekking, stuk 5, map met 'documenten').

De adjunct-commissaris motiveert over deze documenten in de thans bestreden beslissing terecht als volgt:

“Zo legde u uw eigen taskara, de taskara van uw beide ouders, drie voorschriften voor medicatie (opgesteld op 21/11/1396, op 14/5/1397 en op 29/11/1397 te Yassin Baba), een businesskaart van uw reparatiewinkel, een kopie van de kiezerskaarten van uw vader en moeder, twee brieven van de dorpsoudsten en een attest van de stamleiders voor. Met deze documenten wilt u uw recente herkomst uit het Kuz Kunar district aantonen.

Om te beginnen dient opgemerkt te worden dat u van het merendeel van deze documenten (de taskara's en kieskaarten van uw ouders, de medische voorschriften, de businesskaart en de meest recente brief van de dorpsoudsten en stamleiders) slechts een kopie neerlegde waardoor de authenticiteit ervan moeilijk na te gaan is. (...) Daarenboven blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat er een hoge mate van corruptie bestaat in Afghanistan met betrekking tot het verkrijgen van documenten – wat dat de bewijswaarde van de stukken verder relativeert.

De twee kieskaarten gebruikten uw ouders (volgens de aanvullende nota dd. 16/07/2021) om te gaan stemmen tijdens de verkiezingen van 2003-2004. Deze kaarten vormen aldus geen bewijs voor uw recente herkomst uit het Kuz Kunar district. De meest recente brieven die werden opgemaakt door de dorpsoudsten en de stamleiders stellen dat u de zoon bent van L. (...) en afkomstig bent uit Yassin Baba. Er wordt verder in geschreven dat u na moeilijkheden het land moest ontvluchten en in België bent aangekomen. Als u zou terugkeren naar Afghanistan zou uw hoop de bodem worden ingeslagen. In deze twee brieven wordt echter niet gezegd dat u tot en met uw vertrek uit Afghanistan in het Kuz Kunar district hebt gewoond. Zij vormen aldus geen bewijs voor uw recente herkomst.

Het is daarenboven opmerkelijk dat de namen van de dorp- en stamleiders die schreven u te kennen niet door u werden genoemd tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS. Wanneer u gevraagd werd naar de dorpsoudsten gaf u verschillende namen. Enkel de naam 'Malek F. R. (...)' komt terug op de brief die u voorlegde. Hij wordt beschreven als vader van 'Malek s. H. (...)' die de brief ondertekende (CGVS I p. 11).

In verband met de businesskaart die u voorlegde van uw winkel in Yassin Baba dient opgemerkt te worden dat deze makkelijk zelf te fabriceren is. U kan niet aantonen dat deze kaart al bestond voordat het CGVS voor de eerste keer een negatieve beslissing nam.

U legde tevens verschillende foto's voor. Op deze foto's zijn uw familieleden, uw winkel en uzelf tijdens uw laatste jaar in Afghanistan te zien. Aan dergelijke foto's kan echter geen enkele bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Immers uit niets blijkt dat de foto's van de winkel die werd afgebeeld uw eigen winkel betreffen en dat deze ook effectief zou zijn gelegen in het Kuz Kunar district van de provincie Nangarhar. Verder blijkt uit de foto's van uzelf niet dat deze genomen werden tijdens het laatste jaar voor uw vertrek uit Afghanistan, noch blijkt uit deze foto's (waarvan geen kleurenkopie beschikbaar is in het administratief dossier) waar ze genomen werden. U legde eveneens enkele foto's voor van uw familieleden (vader, moeder, twee jongere broers en twee jongere zussen). U toont echter niet aan dat de personen die worden afgebeeld daadwerkelijk uw familieleden zijn. Zelfs indien wordt aangenomen dat het uw familieleden zijn die op de foto staan, vormen deze foto's evenmin een bewijs voor uw recente herkomst uit het Kuz Kunar district. Het is immers niet duidelijk waar de foto's van uw familie werden genomen. De foto van uw jongere broer die poseert voor een plakkaat met daarop geschreven "Ministerie van Onderwijs van de Republiek Afghanistan, Departement van Onderwijs van de provincie Nangarhar" toont niet aan dat u tot en met uw vertrek daadwerkelijk in het Kuz Kunar district heeft verbleven en kan eveneens makkelijk in scène gezet zijn geweest.

U legde eveneens een attest voor van CARDA (Centre d'Accompagnement Rapproché pour Demandeurs d'Asile), opgesteld op 15 juli 2021. In dit attest wordt vermeld dat u sinds 28 juni 2021 verblijft bij en opgevolgd wordt door CARDA, een centrum dat verzoekers die psychisch lijden psychologische ondersteuning biedt. In deze brief wordt echter niets toegelicht of geconcretiseerd omtrent de problemen waarmee u te kampen heeft, noch legt u enig document dienaangaande neer. (...) Volledigheidshalve dient te worden benadrukt dat het gegeven dat een persoon medische of psychische problemen heeft die voortvloeien uit een traumatische gebeurtenis niet automatisch leidt tot het besluit dat deze verzoeker in zijn land van herkomst onderworpen werd aan handelingen die aanleiding dienen te geven tot het toekennen van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus.

De envelop toont slechts aan dat een zekere A. H. (...), waarvan u beweert dat het uw maternale oom is (CGVS I p. 3), u documenten toestuurde vanuit Afghanistan.”

Verzoeker wijst in zijn verzoekschrift op het gegeven dat hij bij de Raad reeds drie voorschriften heeft neergelegd voor medicatie die hij in Afghanistan moest innemen wegens zijn psychische stoornissen. Hij betoogt dat deze voorschriften gedateerd zijn op 10 februari 2018, 5 augustus 2018 en 18 februari 2019 en dus aantonen dat hij voor zijn vertrek wel degelijk in zijn dorp was. Met zijn betoog gaat verzoeker echter voorbij aan de pertinente motieven van de bestreden beslissing dat hij slechts fotokopieën van deze voorschriften neerlegde, waardoor de authenticiteit ervan moeilijk na te gaan is en dat er daarnaast blijkt dat er in Afghanistan met betrekking tot het verkrijgen van documenten een hoge mate van corruptie bestaat, wat de bewijswaarde van de stukken verder relatieveert. Bijgevolg hebben deze documenten onvoldoende bewijskracht om verzoekers recente herkomst uit Kuz Kunar aan te tonen.

Dat verzoeker alle documenten heeft overgelegd die hij kon verkrijgen om zijn afkomst aan te tonen en dat hij in april 2019 in Yassin Kalai was, is een loutere bewering. Bovendien doet verzoeker met dit summiere betoog geen afbreuk aan de bovenstaande concrete motieven van de bestreden beslissing. De adjunct-commissaris heeft er in de bestreden beslissing correct op gewezen dat uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat veel valse en vervalste Afgaanse documenten door de hoge graad aan corruptie in het land van herkomst tegen betaling te verkrijgen zijn (adm. doss., stuk 6, dossier voor intrekking, stuk 6, map met 'landeninformatie', COI Focus "*Afghanistan. Corruptie en documentenfraude*" van 14 januari 2021 (update)), waardoor de bewijswaarde van de door verzoeker neergelegde documenten verder gerelativeerd dient te worden. Verzoeker voert verder aan dat de door hem neergelegde documenten zeer uiteenlopend zijn en dat het moeilijk valt in te zien hoe hij dergelijke "*uiteenlopende en realistische valse documenten*" van op afstand heeft kunnen verkrijgen terwijl hij in België verbleef. Het is echter niet aan de Raad om hierover te speculeren. Dat het onmogelijk is om op zo een korte tijd zoveel "*ongerelateerde*" documenten op frauduleuze wijze te verkrijgen, is een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Bovendien lijkt er van een dergelijke korte, beperkte tijd, geen sprake. Verzoeker legde gedurende zijn persoonlijk onderhoud op 6 juli 2020 immers zijn *taskara*, een brief van de stamoudsten, foto's van hem en zijn winkel en een envelop neer. In het kader van de beroepsprocedure voor de Raad tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 12 januari 2021 die op 8 september 2021 werd ingetrokken, voegde verzoeker bij zijn verzoekschrift van 15 februari 2021 de *taskara's* van zijn ouders en foto's van zichzelf. Per aanvullende nota legde verzoeker pas maanden later in de beroepsprocedure nog drie voorschriften voor medicatie neer, alsook de businesskaart van zijn reparatiewinkel, de kiezerskaarten van zijn ouders, een brief van de dorpsoudsten, een attest van de stamleiders, foto's van zijn familie en een attest van CARDA. Dat het omwille van tijdsgebrek onmogelijk zou zijn geweest om zoveel documenten op een frauduleuze wijze te verkrijgen, kan dus niet worden gevolgd. Aldus slaagt verzoeker er niet in de hierboven aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten.

De nieuwsberichten en rapporten, waarvan verzoeker in de inventaris van zijn verzoekschrift de weblinks geeft (stukkenbundel verzoeker, stuk 3), hebben betrekking op de algemene situatie in Afghanistan en hebben geen betrekking op de persoon van verzoeker, noch op de persoonlijke feiten die verzoeker aanvoert. Bijgevolg kunnen deze stukken niet volstaan om deze feiten aan te tonen en om in hoofde van verzoeker tot het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging te besluiten.

In het CARDA-certificaat van 22 april 2022 dat verzoeker bij zijn verzoekschrift (stukkenbundel verzoeker, stuk 4) voegt, wordt vermeld dat verzoeker van 28 juni 2021 tot 4 maart 2022 bij CARDA verbleef, waarna de opvolging door CARDA werd voortgezet op ambulante basis met een wekelijkse afspraak bij een psycholoog. In het attest wordt tevens gesteld dat deze opvolging op het moment van de opstelling van het certificaat op 22 april 2022 nog steeds lopende was. Ook in het CARDA-certificaat van 9 maart 2023 (aanvullende nota verzoeker, stuk 1) wordt vermeld dat verzoeker van 28 juni 2021 tot 4 maart 2022 verbleef bij CARDA, waarna de opvolging door CARDA werd voortgezet op ambulante basis met regelmatige afspraken bij een psycholoog. Ook in dit attest wordt bevestigd dat verzoeker nog steeds door CARDA wordt opgevolgd. Er wordt tevens in gesteld dat CARDA geen gedetailleerde psychologische rapporten verstrekt, maar wel telefonisch beschikbaar blijft voor verdere besprekingen. Hoewel uit deze CARDA-certificaten dus blijkt dat verzoeker met psychologische problemen kampt en daarvoor wordt opgevolgd, bewijzen deze niet dat deze problemen het gevolg zijn van de vervolgingsfeiten die hij aanhaalt.

In het psychotherapeutisch certificaat van 15 juli 2022 (aanvullende nota verzoeker, stuk 2) wordt gesteld dat verzoeker meerdere keren naar een psychotherapeut is geweest, dat hij eveneens opgevolgd wordt door CARDA en dat hij kampt met heel wat medische en psychologische problemen – die in het certificaat verder worden gespecificeerd – waarvoor hij medicatie zou krijgen. Dit certificaat bewijst evenmin dat de problemen waarmee hij zou kampen het gevolg zijn van de incidenten met de taliban die hij aanhaalde.

De Raad besluit dat verzoeker een inspanning heeft geleverd om zijn verzoek om internationale bescherming te staven met stukken, maar dat deze stukken op zich niet volstaan om een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van verzoeker voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van zijn vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met zijn land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde stukken, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

Na lezing van het administratief dossier kan de Raad in navolging van de adjunct-commissaris slechts vaststellen dat verzoeker er niet in slaagt om aan de hand van zijn verklaringen zijn vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk te maken.

De adjunct-commissaris stelt in de bestreden beslissing immers terecht als volgt vast dat (i) er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde recente verblijf in het district Kuz Kunar van de provincie Nangarhar, waardoor er evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de feiten die hij er zou hebben meegemaakt met de taliban en die de aanleiding zouden zijn geweest voor zijn vlucht uit Afghanistan, en dat (ii) verzoeker daarenboven inconsistente verklaringen aflegde omtrent het aantal keer dat de taliban bij hem thuis langskwamen:

“Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS I p. 2, CGVS II p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België. Het verschaffen van duidelijkheid over uw eerdere verblijfplaatsen is echter van wezenlijk belang voor de inschatting van de vrees voor vervolging die u stelt te koesteren.

Immers, indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfsituatie voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan, dient immers te worden besloten dat de vervolgingsfeiten, die zich volgens zijn verklaringen in een plaats van eerder verblijf in Afghanistan zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde recente verblijf in het Kuz Kunar district van de provincie Nangarhar.

In casu werd vastgesteld dat u weliswaar verklaringen aflegde over uw regio waaruit kan worden afgeleid dat u mogelijk oorspronkelijk uit Kuz Kunar afkomstig bent en daar mogelijk gedurende (een) bepaalde periode(s) hebt verbleven. Andere elementen wijzen er echter op dat u bewust misleidende verklaringen aflegde over de plaats(en) waar u in Afghanistan heeft verbleven in de periode voor uw beweerde vertrek uit de regio in april 2019.

Zo bleken uw verklaringen omtrent de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst en de incidenten die zich er afspeelden recent voor uw vertrek niet te overtuigen.

Uzelf verklaarde dat de veiligheidssituatie in uw regio slecht was. U vertelde dat de Taliban rond 5-6 uur in de avond vanuit de bergen naar beneden kwam, waarna ze jongeren en ouderen sloegen en mensen doodden. Gevraagd naar acties of operaties die de Taliban in uw regio deed vertelde u tijdens uw eerste onderhoud op het CGVS over het gevecht aan uw winkel en een incident in het dorp Budi Alay waarbij er een aanslag werd gepleegd tijdens een gebedsceremonie (CGVS I p. 11). Wanneer u tijdens hetzelfde interview gevraagd werd om meer voorbeelden te geven die konden aantonen dat de veiligheidssituatie in uw regio slecht was, herhaalde u slechts het incident aan uw winkel en het incident in Budi Alay (CGVS I p. 11). Gevraagd of de Taliban ook andere mensen in uw regio doodden – los van de aanslag in Budi Alay – herhaalde u de twee eerder genoemde incidenten en vertelde u dat de Taliban dorpingen sloeg. Gevraagd naar mensen die problemen hadden met de Taliban verklaarde u slechts dat dat er niet veel waren (CGVS I p. 11). Wanneer u later tijdens hetzelfde interview opnieuw gevraagd werd te vertellen over gebeurtenissen in uw regio herhaalde u de twee eerder genoemde incidenten en vertelde u over enkele constructieprojecten in uw regio (CGVS I p. 17-18). Enkel wanneer u uitdrukkelijk gevraagd werd of er in uw regio gevechten waren tussen de Taliban en de overheid antwoordde u bevestigend (CGVS I p. 13-14), zonder evenwel te verwijzen naar concrete incidenten die zouden hebben plaatsgevonden.

Het CGVS meent dat dit manifeste gebrek aan kennis over recente gebeurtenissen in de periode voor uw beweerde vertrek uit de regio in april 2019 hoogst opvallend en niet geloofwaardig is. Aangezien u zelf verklaarde dat de veiligheidssituatie in uw regio slecht was, is het dan ook zeer opmerkelijk dat uw verklaringen hierover vaag blijven en dat u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud niet meer incidenten kon aanhalen die in uw regio zijn gebeurd. Van een persoon die zijn hele leven op een bepaalde plaats zou hebben gewoond, tot de periode van zijn vertrek uit zijn land van herkomst, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij enigszins op de hoogte is van belangrijke gebeurtenissen in de laatste periode voor zijn vertrek en dat hij hierover iets kan vertellen. In dit verband moet worden opgemerkt dat u op het moment van uw beweerde vertrek uit de regio al minstens 20 jaar oud was, dat u al enkele jaren een winkel uitbaatte, waarbij kan worden aangenomen dat dus niet geïsoleerd leefde, dat u in contact stond met heel wat mensen en dat u zo op de hoogte kon komen van nieuws uit de regio. U verklaarde tevens zelf dat u ook radio luisterde en soms op die manier het nieuws volgde en dat u ook van dorpingen hoorde wat er in uw regio gebeurde (CGVS I p. 11). Uw manifest gebrek aan kennis op dit vlak, die duidelijk tot uiting kwam tijdens het eerste persoonlijk onderhoud, ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van uw beweerde recente verblijf in het district Kuz Kunar/Khewa.

Daarenboven staan uw uiterst beperkte verklaringen over recente gebeurtenissen tijdens het eerste persoonlijke onderhoud bij het CGVS op 6 juli 2020 in schril contrast met uw verklaringen tijdens het tweede persoonlijk onderhoud op 28 september 2020.

Wanneer u tijdens uw tweede onderhoud op het CGVS dezelfde vraag naar recente gebeurtenissen in uw regio van herkomst werd gesteld, kon u opeens wél verschillende zaken aanhalen die in uw regio waren gebeurd. Zo vertelde u tijdens uw tweede onderhoud over een bomaanslag in uw dorp Yasin Baba (CGVS II p. 4) (cfr. infra). Verder vermeldde u een bom in Jarpul, die ervoor zorgde dat verschillende soldaten van het Afghaanse Nationale Leger stierven. U wist tevens dat er een aanslag tegen Haji Akram, een prominent figuur uit de regio, plaatsvond, waarbij Haji Akram gewond geraakte en enkele van zijn bodyguards stierven. U sprak over een aanslag op Malak Raouf, een ander prominent persoon, en vertelde over een groot incident waarbij de school in het dorp Budi Alay door raketten werd geraakt tijdens een gevecht tussen de Amerikanen en de Taliban. Wanneer u gevraagd werd hoe u van deze incidenten wist, vertelde u dat u deze zaken van mensen hoorden, dat dorpingen dergelijke zaken vertelden en dat u zulke zaken hoorde toen u naar de winkel ging. U beweerde dus dat u het nieuws over deze verschillende incidenten had vernomen toen u nog in uw regio van herkomst in Afghanistan verbleef. Wanneer u geconfronteerd werd met het feit dat u tijdens uw eerste onderhoud slechts twee incidenten kon vermelden wanneer u hiernaar gevraagd werd, vertelde u dat u van plan was tijdens uw eerste interview hier meer over te vertellen en zelf niet wist waarom u dit niet gedaan had (CGVS II p. 4-5). Later

verklaarde u dan weer dat de folk u gevraagd had slechts één of twee of drie incidenten te vermelden (CGVS II p. 14). Deze twee – onderling inconsistente – verklaringen voor het feit dat u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud nauwelijks iets bleek te kunnen vertellen over recente gebeurtenissen in uw regio volstaan niet. De tolken die voor het CGVS werken zijn er enkel om te vertalen wat er door de protection officer werd gevraagd. Nergens tijdens uw eerste onderhoud maakte u vermelding van enige problemen met de folk. Bovendien werd u tijdens uw eerste onderhoud verschillende kansen gegeven om te vertellen over zaken die in uw regio waren gebeurd. Het feit dat u tijdens uw eerste onderhoud op het CGVS slechts twee voorbeelden kon geven, terwijl u tijdens uw tweede onderhoud zeer uitgebreid over incidenten in uw regio vertelt, geeft dan ook een zeer ingestudeerde indruk.

Verder bleek u, ook tijdens het tweede persoonlijk onderhoud, niet op de hoogte van een heleboel zaken die in uw regio gebeurden voor uw vertrek uit Afghanistan.

Zo is het zeer opmerkelijk dat u Matiullah Safi, ook wel Matiullah Khan genoemd niet kent. Matiullah Safi was een politiechef, volgens enkele bronnen zelfs hoofd van de politie van het Khewa district, die in maart 2018 werd doodgeschoten op de begrafenis van een soldaat. Uzelf verklaarde dat een zekere 'Emal' politiechef was op het moment van uw vertrek uit Afghanistan. U wist niet hoe lang deze reeds politiechef was, noch wie er politiechef was vóór hem (CGVS II p. 8-9). Wanneer de naam Matiullah Safi en Matiullah Khan werd genoemd, verklaarde u geen Matiullah Safi te kennen en Matiullah Khan evenmin (CGVS I p. 12). Wanneer u gevraagd werd of er politiechefs vermoord werden in uw district tijdens de laatste paar jaar voor uw vertrek, verklaarde u van niet. Geconfronteerd met de informatie over een districtspolitiechef die gedood werd op een begrafenis verklaarde u hier louter geen informatie over te hebben en er niet over te weten (CGVS II p. 8-9). Het feit dat u niet op de hoogte bent van de dood van een vooraanstaande persoonlijkheid in uw regio (die tevens plaatsvond in de regio van Budi Alay, een regio waarvan nieuws ook tot bij jullie reisde, aangezien u zelf een ander incident in dit dorp aanhaalde), doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde recente herkomst in Khewa district.

U bleek wél op de hoogte te zijn van de dood van Haji Akram, een commandant van de lokale politie in Khewa. Hoewel u aanvankelijk verklaarde dat deze persoon nog in leven was, bleek later dat u wel op de hoogte was van diens dood. U wist dat Haji Akram een natuurlijke dood stierf en dat er tijdens zijn begrafenisceremonie een bom afging. U situeerde deze aanslag echter faliekant verkeerd. Zo verklaarde u dat deze aanslag plaatsvond ongeveer 1,5 jaar geleden, 7 tot 8 maand voor uw vertrek uit Afghanistan (CGVS I p. 12). Uit informatie die werd toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt echter dat de aanslag op de begrafenisceremonie van Haji Akram gebeurde op 12 mei 2020. Gezien u op 18 oktober 2019 een beslissing tot internationale bescherming indiende in België wil dit zeggen dat u reeds enige tijd in België was op het moment dat deze aanslag plaatsvond. Uw eerste onderhoud op het CGVS ging door op 6 juli 2020, nauwelijks 2 maand na de dood van Haji Akram en het incident op zijn begrafenis. Het is dan ook zeer opmerkelijk dat u de dood situeert 1,5 jaar voor het moment van uw interview en 7-8 maand voor uw vertrek uit Afghanistan. Het feit dat u dergelijk incident – dat gebeurde na uw verzoek tot internationale bescherming – situeert nog voor uw vertrek uit Afghanistan doet wederom afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw recente herkomst en doet vermoeden dat u dit incident, samen met enkele andere incidenten, hebt voorbereid en ingestudeerd om de lacunes in uw kennis over recente gebeurtenissen in de laatste periode voor uw beweerde vertrek uit uw regio van herkomst, die tijdens het eerste persoonlijk onderhoud werden vastgesteld, op te vullen.

Uw verklaringen omtrent het incident dat gebeurde in uw eigen dorp kunnen evenmin overtuigen. Zo verklaarde u dat er in Yasin Baba een bom werd geplaatst waarbij een voertuig van het Afghan National Army beschadigd geraakte en waarbij de soldaten gewond raakten (CGVS II p. 4). Het is echter zeer opmerkelijk en weinig overtuigend dat u, wanneer u tijdens uw eerste onderhoud op het CGVS gevraagd werd naar incidenten die plaatsvonden in uw regio voor uw vertrek, enkel kon vertellen over het incident bij uw winkel en de aanslag in het dorp Budi Alay, maar dat u niets zou vertellen over een incident dat gebeurde in uw eigen dorp. Uit uw verklaringen lijkt bovendien dat het incident in Budi Alay langer geleden is (4 à 4,5 jaar geleden CGVS I p. 11) dan hetgene dat plaatsvond in uw dorp (3 jaar geleden CGVS II p. 6) en dat Budi Alay relatief ver van uw dorp verwijderd ligt. Het zou immers nog verder dan Khewa liggen (de naam die u gaf aan het districtscentrum), wat 30 minuten met de wagen van uw dorp verwijderd was (CGVS I p. 7, 11). Bovendien verklaarde uzelf dat u na dit incident in uw dorp niet naar de plek wilde gaan waar de aanslag had plaatsgevonden uit angst dat er een andere bom zou zijn (CGVS II p. 6). Er kan dan ook verwacht worden dat dit incident een zekere angst bij u teweeg bracht, waardoor u het zich zeker zou herinneren. Het feit dat u dit incident slechts vermeldde tijdens uw tweede onderhoud op het CGVS en er met geen enkel woord over rept tijdens uw eerste interview, is opnieuw weinig geloofwaardig. Ook uw verklaringen over hoe u te weten kwam dat dit incident gebeurde zijn weinig overtuigend. Aanvankelijk verklaarde u: "Ik was in het dorp, ik kwam de shop uit en dat is wat ik hoorde, dat dit gebeurde. Dat is hoe ik het ontdekte." (CGVS II p. 5-6). Niet veel later verklaarde u dan weer dat u in de velden was en dat u ontdekte dat de aanslag had plaatsgevonden toen uw moeder u dit thuis vertelde

(CGVS II p. 5-6). Deze twee versies lijken echter niet compatibel met elkaar te zijn. Het geheel aan bovenstaande vaststellingen ondermijnen wederom de geloofwaardigheid van uw recente herkomst. Het is eveneens opmerkelijk dat u niets weet van incidenten die plaatsvonden in Qala Tak. Zo verklaarde u wel te hebben gehoord van de plaats Qala Tak. Deze plaats zou op een afstand van meer dan 30 minuten wandelen van uw dorp liggen, en was één van de plaatsen onderweg naar het districtscentrum (CGVS II p. 7). Uit info die werd toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt dat er in Qala Tak, een dorp dat iets verder dan 5 km in vogelvlucht van uw eigen dorp is verwijderd (en op minder van 5km van Shegi), verschillende incidenten hebben plaatsgevonden. Zo blijkt dat er in mei 2018 één politieagent en één burger werden gewond als resultaat van een explosie in een kiezersregistratiecentrum. In september 2017 werd er in Qala Tak een burger door enkele leden van het de Afghaanse Lokale Politie gedood. Naar aanleiding van diens dood ontstond er een protest waarbij de doods-kist van het slachtoffer naar het huis van de gouverneur in Jalalabad werd gedragen. Gevraagd of u wist van incidenten die in Qala Tak gebeurd waren, verklaarde u dat er daar geen incidenten gerapporteerd werden. Geconfronteerd met het feit dat er een burger door de politie werd vermoord verklaarde u er niets over te weten. U herhaalde dat, toen u daar was, er niets in Qala Tak gebeurde (CGVS II p. 7). Het feit dat u niet op de hoogte bent van dergelijk incident dat gebeurde in uw regio voor uw vertrek en dat u, geconfronteerd met de informatie slechts vertelde dat er in Qala Tak niets was gebeurd toen u daar was, doet wederom afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw recente herkomst.

Uw verklaringen met betrekking tot de aanwezigheid van Daesh in uw district kunnen evenmin overtuigen. Zo verklaarde u dat Daesh niet in uw district aanwezig was. In Darah e Nur, Behsud en Kama zou Daesh evenmin aanwezig zijn. Er zouden geen operaties tegen Daesh in uw regio zijn uitgevoerd, aangezien ze niet in uw district aanwezig waren (CGVS II p. 9). Uit informatie die werd toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt echter dat er wel degelijk verschillende operaties werden uitgevoerd tegen Daesh militanten in uw regio. Zo werden er in maart 2016 tien Russische en Tadzjiekse staatsburgers door de nationale veiligheidsdienst gevangen genomen in het huis van een Daesh commandant in Khewa. In maart 2017 werd een operatie uitgevoerd op het huis van Mawlawi Ahmadi (in het Khewa district) met als doel het vangen of doden van ISIS militanten. De aanslag die op 20 mei 2018 plaatsvond in het kiezersregistratiecentrum in Taq Qala (cfr. supra) werd later opgeëist door de Islamitische Staat. In september 2018 werden er tot 16 aanhangers van ISIS gedood tijdens aanvallen uitgevoerd door de Afghaanse Special Forces in verschillende delen van het Kuz Kunar/Khewa, Cheen en Naziyan district van de provincie Nangarhar. Ook blijkt uit enkele bronnen dat de Islamitische Staat de aanslag op de begrafenis van Sheik Akram (een gebeurtenis die u zelf vermeldde) opeiste. Het is dan ook zeer merkwaardig en weinig geloofwaardig dat u niet op de hoogte zou zijn van de aanwezigheid van, of de operaties tegen Daesh in uw district. U verklaarde tevens zelf dat u ook radio luisterde en soms daar het nieuws volgde en dat u van dorpingen hoorde wat er in uw regio gebeurde (CGVS I p. 11). Het lijkt dan ook niet geloofwaardig dat u helemaal niets over Daesh zou hebben opgevangen.

Hoewel u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud wel iets wist te vertellen over constructieprojecten in uw regio, moet het CGVS opnieuw vaststellen dat uw verklaringen op dit vlak merkkelijk verschilden met uw verklaringen tijdens het tweede persoonlijk onderhoud. Zo verklaarde u tijdens uw eerste onderhoud op het CGVS dat het National Solidarity Program en Mili Paywostoun verschillende projecten in jullie regio hadden (CGVS I p. 13). Uit informatie die werd toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt echter dat verschillende Japanse organisaties reeds jarenlang in uw regio actief zijn. Zo opereerde het 'Japan International Volunteer Center' in uw regio sinds begin jaren 2000 en is het tot op heden nog steeds aanwezig in uw district. Het 'JVC' zet zich vooral in op vlak van gezondheidszorg (training van ziekenhuisstaf, voorzien van medicatie en medische voorzieningen,...) en educatie (bouw van scholen, voorzien van materialen, opleiding van leerkrachten, voorzien van 'School Health Councils', gezondheidseducatie,...). De Japanse dokter Tetsu Nakamura is in uw regio eveneens een bekende figuur. Met zijn 'Peace Japan Medical Services' was hij sinds begin 2000 verantwoordelijk voor de bouw van het Marwarid kanaal doorheen het Khewa district. Omwille van zijn werk veranderde delen van de Gamberi woestijn in groene velden. Hij construeerde eveneens een madrassa, moskee, keermuren en een park dat zelfs door mensen uit andere provincies werd bezocht. Zijn dood eind 2019 beroerde velen. Ter ere van hem werd een nationale gebedswake georganiseerd. Dokter Tetsu kreeg een staatsbegrafenis in Kabul. Het is dan ook opvallend dat u tijdens uw eerste onderhoud enkel vertelde over constructieprojecten van het National Solidarity Program (NSP) en Mili Paywostoun. Gevraagd of er andere NGO's of organisaties actief waren in uw regio herhaalde u dat de meeste hulp gegeven werd door de NSP (CGVS I p. 13).

Eveneens opvallend in dat opzicht is het feit dat u zulke vage verklaringen aflegde met betrekking tot de aanwezigheid van buitenlanders in uw regio. Wanneer u gevraagd werd of er buitenlanders in uw district aanwezig waren, verklaarde u tijdens uw eerste onderhoud op het CGVS slechts: "Niet veel, minder". Gevraagd welke buitenlanders er dan waren, verklaarde u geen informatie te hebben. Het zouden er volgens u niet veel zijn. Gevraagd hoe u dan wist dat er buitenlanders in uw district aanwezig waren, paste

u uw verklaringen aan en antwoordde u plotseling dat er géén buitenlanders aanwezig waren in uw eigen district, maar wel in enkele andere. Wanneer hier meer informatie over werd gevraagd, verklaarde u dan weer dat er misschien wel buitenlanders in uw district aanwezig waren (CGVS I p. 12, 13). In het licht van het feit dat de Japanners reeds jarenlang actief zijn in uw regio, dat hun projecten zichtbaar waren en erg veel impact hadden op de directe levensomstandigheden van de inwoners van het Khewa district, en dat de naam van Tetsu Nakamura ook buiten uw district bekend is, is het ongeloofwaardig dat u niet met zekerheid zou kunnen vertellen of er al dan niet buitenlanders in uw district aanwezig waren. Het feit dat u tijdens uw tweede onderhoud op het CGVS wel wist dat er een Japanner was die kleine stromen dichtbij uw dorp had gebouwd en planten had geplant verandert niets aan deze vaststelling (CGVS II p. 8). De kennis die u tijdens uw tweede onderhoud toonde komt opnieuw ingestudeerd over.

U vertelde eveneens over een demonstratie in uw dorp die gebeurde nadat de politie de bouw van een madrassa stillegde en vermeldde een demonstratie ten gunste van Haji Akram in Khewa Bazaar ongeveer 3-3,5 jaar geleden (CGVS I p. 13). Deze gebeurtenissen konden niet worden geverifieerd op basis van publiekelijk beschikbare informatie. Daarenboven, zelfs indien deze gebeurtenissen effectief zijn voorgevallen, toont het feit dat u hier kennis van hebt niet noodzakelijk uw recent verblijf in de regio aan. U zou dergelijke zaken ook op andere wijze vernomen kunnen hebben (via de media, familieleden in de regio, etc.).

In verband met uw vertrek kunnen eveneens enkele vaststellingen gemaakt worden. Zo verklaarde u tijdens uw eerste interview op het CGVS dat het incident bij uw winkel op de 19de of de 20ste dag van de maand hamal uit Afghanistan had plaatsgevonden (CGVS I p. 15). Drie dagen later zou u uit uw district zijn vertrokken (CGVS I p. 17). Wanneer u tijdens uw tweede onderhoud op het CGVS werd gevraagd wanneer het incident had plaatsgevonden, verklaarde u aanvankelijk slechts dat u in de lente was vertrokken. Gevraagd om meer precies te zijn verklaarde u opnieuw dat het lente was, dat de bloemen bloeiden en de mais groeide. Wanneer u werd geconfronteerd met het feit dat u tijdens uw eerste onderhoud een specifieke datum had gegeven, verklaarde u slechts dat u toen vermeld had dat het hamal was en dat u niet werd gevraagd naar een specifieke datum (CGVS II p. 12). U kon tijdens uw tweede onderhoud op het CGVS evenmin vertellen of u in het begin, midden of op het einde van de maand hamal uit Afghanistan was vertrokken (CGVS II p. 9). Het feit dat u tijdens uw eerste onderhoud uw incident vrij precies wist te situeren in de tijd, terwijl u tijdens uw tweede onderhoud (dat plaatsvond nog geen drie maanden na het eerste) niet eens kon vertellen op welk moment van de maand u uit Afghanistan vertrok, is dan ook zeer opmerkelijk en komt uw geloofwaardigheid niet ten goede.

Eveneens zeer opmerkelijk zijn uw verklaringen met betrekking tot uw reisroute. De verklaringen die u hieromtrent aflegde kunnen immers niet kloppen. Zo verklaarde u dat u via Jalalabad, Kabul, Ghazni en Balkh naar Nimruz was gereisd, waar u de grens overstak (CGVS I p. 14). De provincie Balkh ligt echter in het Noorden van het land, tegen de grens met Oezbekistan. Deze provincie ligt helemaal niet op de weg van Kuzkunar naar Nimruz. Het is dan ook compleet ongeloofwaardig dat u deze provincie zou zijn gepasseerd op uw weg naar de grens met Iran. Deze vaststelling bevestigt het weinig geloofwaardig karakter van uw verklaringen met betrekking tot uw recente herkomst, het moment van uw vertrek uit beweerde plaats van herkomst en uw reisroute.

Uit wat voorafgaat blijkt dat u uw beweerde verblijf in het dorp Yasin Kalay, gelegen in het district Kuz Kunar van de provincie Nangarhar niet aannemelijk maakt, waardoor evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de feiten die u er zou hebben meegemaakt en die de aanleiding zouden zijn geweest voor uw vlucht uit Afghanistan. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat ten aanzien van u noch een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a van de Vreemdelingenwet. In verband met uw relaas dient daarenboven nog een bijkomende vaststelling gemaakt worden.

Zo dient opgemerkt te worden dat u inconsistente verklaringen aflegde omtrent het aantal keer dat de Taliban bij u thuis langskwam, zowel voor als na uw vertrek uit Afghanistan. Tijdens uw eerste onderhoud op het CGVS vertelde u slechts over één bezoek van de Taliban aan uw ouders vóór uw vertrek uit Afghanistan. De Taliban zou bij uw familie zijn langs geweest de tweede nacht, op het moment dat uw vader met uw oom sprak (CGVS I p. 17). Tijdens uw tweede onderhoud op het CGVS verklaarde u echter dat de Taliban twee keer bij uw familie langsging, éénmaal op de eerste avond en een tweede keer op de tweede avond (CGVS II p. 13). Deze verklaringen zijn niet consistent. Omtrent het aantal keer dat de Taliban langskwam na uw vertrek legde u evenmin overtuigende verklaringen af. Tijdens uw eerste onderhoud op het CGVS verklaarde u dat de Taliban ongeveer vier à vijf keer bij uw ouders langsgingen na uw vertrek uit Afghanistan. Hierna verklaarde u dat ze zeker zes keer langs uw familie gingen (CGVS I p. 4). Tijdens uw tweede onderhoud op het CGVS, vertelde u dat de Taliban na uw eerste onderhoud op het CGVS nog twee keer bij uw ouders langsging (CGVS II p. 2). In totaal zouden zij ongeveer 4 à 5 keer naar het huis van uw ouders zijn geweest nadat u uit Afghanistan vertrok (CGVS II p. 4-5). Deze verklaringen stroken niet met de verklaringen die u tijdens uw eerste onderhoud aflegde en waaruit bleek

dat de Taliban reeds zes keer bij uw familie was langs geweest nog vóór het eerste onderhoud op het CGVS. Deze inconsistente verklaringen met betrekking tot de bezoeken van de Taliban aan uw familie doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.”

Door in zijn verzoekschrift louter vol te houden dat hij zijn hele leven, tot op het moment dat hij het land verliet, in het dorp Yassin Kalai in het district Kuz Kunar heeft gewoond, brengt verzoeker vooreerst geen concrete en naar behoren gestaafde elementen of argumenten aan die een ander licht kunnen werpen op de bovenstaande pertinente motieven van de bestreden beslissing.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift (i) benadrukt dat de verwachtingen van het CGVS niet mogen leiden tot een eis van volledigheid, (ii) aanvoert dat er diversiteit moet bestaan binnen de onderwerpen die door het CGVS aangesneden worden tijdens het gehoor en (iii) stelt dat hij wel in staat was om binnen de grenzen van zijn kennis en zijn geestelijk vermogen verschillende vragen te beantwoorden waaruit zijn recente herkomst blijkt en daarbij verwijst naar het verzoekschrift van 15 februari 2021, stelt de Raad vast dat hij een gelijkaardige argumentatie reeds heeft aangevoerd in dit verzoekschrift van 15 februari 2021 tegen de op 8 september 2021 ingetrokken beslissing van de commissaris-generaal van 12 januari 2021. In de thans bestreden beslissing heeft de adjunct-commissaris wat deze argumentatie betreft terecht het volgende gesteld:

“Het verzoekschrift wijst er tevens op dat het CGVS geen volledigheid kan eisen. In verband hiermee dient opgemerkt te worden dat het CGVS geenszins volledigheid verwacht. Er werd een negatieve beslissing genomen omdat uw kennis met betrekking tot uw recente herkomst tekort schoot en omdat er opvallende verschillen waren tussen de twee interviews die u op het CGVS heeft afgelegd, gaande van een zeer beperkte kennis tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud tot een meer uitgebreide kennis tijdens uw tweede onderhoud. Daarnaast dient opgemerkt te worden dat er wel degelijk verschillende onderwerpen in verband met uw recente herkomst werden bevestigd tijdens beide onderhouden op het CGVS (zoals kennis met betrekking tot incidenten die plaatsvonden in uw omgeving, prominente personen, buitenlandse aanwezigheid, ontwikkelingsprojecten,...) en dat uw kennis op géén van deze vlakken kon overtuigen. De stelling dat het CGVS geen rekening heeft gehouden met de precieze en doorleefde kennis die u wel vertoonde en zich enkel richtte op data en informatie die u niet heeft gemeld, raakt bovendien kant noch wal. Het geheel aan uw verklaringen werd in rekening gebracht bij de beoordeling van uw verzoek tot internationale bescherming. Zoals reeds eerder in de beslissing werd gemotiveerd heeft het CGVS vastgesteld dat u enige kennis van uw regio heeft, waaruit kan worden afgeleid dat u mogelijk oorspronkelijk uit Kuz Kunar afkomstig bent en daar mogelijk gedurende (een) bepaalde periode(s) hebt verbleven. De verklaringen in verband met uw recente herkomst overtuigen echter niet.”

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker volledig ongemeoid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Ook waar verzoeker in zijn verzoekschrift (i) wijst op zijn jonge leeftijd bij zijn vertrek uit Afghanistan en aankomst in België en stelt dat hij zelfs niet zeker is van zijn exacte leeftijd, (ii) beweert dat hij het schoolniveau van een kind van negen jaar oud heeft en betoogt dat hij wegens zijn lage opleidingsniveau niet in staat was alle vragen over de veiligheidsgebeurtenissen in zijn regio te beantwoorden, (iii) benadrukt dat hij uit een zeer bescheiden familie komt, *“een boeregezin uit de arbeidersklasse van het platteland in het zuidwesten van het land”*, en dat dit profiel niet betwist wordt door het CGVS en (iv) stelt dat uit de notities van de persoonlijke onderhouden blijkt dat het voor hem niet gemakkelijk is om de vragen te begrijpen en dat hij zes keren vroeg om de vragen te herhalen omdat hij de vraag niet kon begrijpen, stelt de Raad vast dat hij dezelfde of gelijkaardige argumenten reeds heeft aangevoerd in het verzoekschrift van 15 februari 2021 tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 12 januari 2021 die op 8 september 2021 werd ingetrokken. In de thans bestreden beslissing heeft de adjunct-commissaris wat al deze argumenten betreft terecht als volgt overwogen:

“Het verzoekschrift doet uitschijnen dat u omwille van uw profiel als jonge ongeschoolde man uit een boeregezin verschillende zaken niet dient te weten. In verband hiermee kunnen enkele opmerkingen worden gemaakt. Hoewel het verzoekschrift stelt dat u niet zeker bent van uw leeftijd en dat u jong was op het moment van uw vertrek, dient opgemerkt te worden dat u bij de registratie van uw asielaanvraag op 15 oktober 2019 zelf aangaf meerderjarig te zijn. U verklaarde tijdens deze registratie 21 jaar oud te zijn (zie registratie verzoek om internationale bescherming), wat er ook op zou wijzen dat u ongeveer 20-21 jaar oud en aldus meerderjarig was op het moment van uw vertrek uit Afghanistan in april 2019. Daarenboven blijkt uit uw verklaringen dat u de oudste zoon bent van uw familie (DVZ vragenlijst nr. 17 p. 9), u een eigen zaak startte, in contact kwam met klanten en u uw materiaal voor uw winkel in het districtscentrum ging kopen (CGVS I p. 7). U had met andere woorden een grote verantwoordelijkheid binnen uw winkel en uw familie. Er kan dan ook verwacht worden dat u op de hoogte zou zijn van de zaken die rondom u gebeurden en dat u een correct beeld zou kunnen schetsen van de situatie in uw

regio tijdens de laatste maanden voor uw vertrek – waar u echter niet in slaagde. Het feit dat u slechts het schoolniveau van een negenjarige heeft vormt geen verschoning voor uw gebrek aan kennis. Uit uw verklaringen blijkt immers dat uw beperkte opleidingsniveau ligt aan de kwaliteit van de scholen in Afghanistan. Uit niets blijkt dat u niet over de mentale capaciteiten zou beschikken om informatie uit uw omgeving op te nemen en hierover te vertellen. Het verzoekschrift doet tevens uitschijnen dat het moeilijk voor u was om de vragen te begrijpen. Er dient echter opgemerkt te worden dat u zelf geen melding van dit probleem maakte tijdens beide interviews op het CGVS. Op het einde van de twee persoonlijke onderhouds gesprekken gaf u telkens aan dat u de vragen had begrepen (CGVS I p. 18, CGVS II p. 14). Het feit dat u zes keer vroeg om een vraag te herhalen tijdens twee interviews (die bij elkaar geteld ongeveer zeven uur duurden), wijst er geenszins op dat u niet in staat was de vragen te begrijpen en erop te antwoorden en vormt aldus geen verklaring voor de vastgestelde lacunes in uw kennis.”

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen. De Raad voegt hier nog aan toe dat verzoeker gedurende de persoonlijke onderhouds gesprekken inderdaad meermaals aangegeven heeft de vragen niet te begrijpen, maar dat desgevallend de vragen door de *protection officer* werden herhaald of geherformuleerd, waarna verzoeker de vragen wel bleek te begrijpen (adm. doss., stuk 6, dossier voor intrekking, stuk 4, map met ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud van 6 juli 2020, p. 4-5, 8, 10-11, 13 en 17; notities van het persoonlijk onderhoud van 28 september 2020, p. 9-10).

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift eveneens aan dat hij bijzonder kwetsbaar is door zijn psychologische situatie. Hij laat echter na om in zijn verzoekschrift te concretiseren op welk vlak hij hierdoor kwetsbaar is. Waar hij aanhaalt dat hij wegens zijn psychische stoornis niet in staat was om alle vragen van het CGVS over de veiligheidsgebeurtenissen in zijn regio te beantwoorden en in zijn aanvullende nota aanvoert dat het CARDA-certificaat van 9 maart 2023 en het psychotherapeutisch certificaat van 15 juli 2022 die hij bij deze aanvullende nota voegt (aanvullende nota verzoeker, stukken 1 en 2) de gevolgen die zijn psychische toestand kan hebben gehad voor de wijze waarop hij zich tegenover het CGVS heeft uitgedrukt bevestigen, stelt de Raad vast dat uit beide certificaten weliswaar blijkt dat verzoeker sinds 28 juni 2021 wordt opgevolgd door CARDA, dat deze attesten allemaal dateren van na zijn persoonlijke onderhouds gesprekken bij het CGVS op 6 juli 2020 en 28 september 2020, zodat eruit niet kan blijken dat hij tijdens deze interviews niet in staat zou zijn geweest om te antwoorden op de vragen die hem daarover werden gesteld of, in het algemeen, om een correct asielrelaas naar voor te brengen. Bovendien wordt in de CARDA-certificaten geen beschrijving van zijn psychische problemen weergegeven, zodat eruit niet kan blijken dat verzoeker niet in staat zou zijn om vragen over de veiligheidsgebeurtenissen in zijn regio te beantwoorden. Voorts kan uit de notities van de persoonlijke onderhouds gesprekken niet blijken dat er zich tijdens de persoonlijke onderhouds gesprekken bij het CGVS specifieke problemen of moeilijkheden hebben voorgedaan. Verzoeker of zijn advocaat maakten gedurende de beide persoonlijke onderhouds gesprekken geen opmerking over eventuele problemen die zich omwille van verzoekers psychische toestand zouden hebben voorgedaan bij het begrijpen of het beantwoorden van de vragen die hem werden gesteld. Zoals de adjunct-commissaris in het kader van de beoordeling van de bijzondere procedurele noden stelt, haalde verzoeker tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud zelf aan dat hij in staat was het interview af te leggen en gaf hij ook tijdens het tweede persoonlijk onderhoud aan dat het goed met hem ging. Zoals hierboven reeds gesteld, werden vragen die verzoeker niet bleek te begrijpen herhaald of geherformuleerd, waarna verzoeker de vragen wel bleek te begrijpen. De Raad besluit dan ook dat niet wordt aangetoond dat verzoeker omwille van zijn psychische situatie niet in staat zou zijn geweest om op volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure.

Waar verzoeker er in zijn verzoekschrift nog op wijst dat hij bij de voorbereiding van zijn gehoor en tijdens het gehoor bij het CGVS op 6 juli 2020 niet vergezeld was van een advocaat, benadrukt de Raad dat van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij voor de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming in staat is om voldoende coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen af te leggen. De feiten die de aanleiding vormen voor zijn vlucht uit zijn land van herkomst moeten, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn verzoek, op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze worden weergegeven in iedere fase van het onderzoek. Dit geldt ook voor een gehoor zonder bijstand van een advocaat of vertrouwenspersoon. Hoe dan ook toont verzoeker niet *in concreto* aan op welke wijze de (ontstentenis van) bijstand van een advocaat een weerslag zou kunnen hebben gehad op zijn verklaringen bij het CGVS. Door er louter op te wijzen dat hij niet vergezeld was van een advocaat bij de voorbereiding van zijn gehoor en tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS op 6 juli 2020, toont verzoeker evenmin aan dat er gedurende dit persoonlijk onderhoud fouten zouden zijn gebeurd of dat de beslissing anders zou zijn geweest indien hij wel vergezeld was geweest van een advocaat of vertrouwenspersoon.

Verzoeker voert verder in zijn verzoekschrift nog aan dat de adjunct-commissaris weinig inconsistenties en tegenstrijdigheden met betrekking tot zijn problemen in Afghanistan heeft geconstateerd. Hij betoogt dat de adjunct-commissaris de bestreden beslissing voornamelijk genomen heeft omdat niet vastgesteld kon worden of hij recentelijk uit het dorp Yassin Kalai afkomstig was. Deze argumentatie kan evenmin overtuigen. Niet alleen heeft de adjunct-commissaris in de bestreden beslissing terecht vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde recente verblijf in het district Kuz Kunar van de provincie Nangarhar, waardoor er evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de feiten die hij er zou hebben meegemaakt met de taliban, bovendien heeft de adjunct-commissaris ook nog gemotiveerd dat verzoeker daarenboven inconsistente verklaringen aflegde over het aantal keer dat de taliban bij hem thuis langskwamen. Dat er door de adjunct-commissaris weinig inconsistenties en tegenstrijdigheden met betrekking tot zijn problemen in Afghanistan werden geconstateerd, is dus onjuist en bovendien ook niet erg relevant nu er hoe dan ook geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde recente verblijf in het district Kuz Kunar van de provincie Nangarhar waar de door verzoeker voorgehouden problemen met de taliban zich zouden hebben voorgedaan.

Het geheel aan documenten en verzoekers verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, alsook verzoekers individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingdossier, acht de Raad de voorgaande bevindingen ruim voldoende om te besluiten dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde recente verblijf in het district Kuz Kunar van de provincie Nangarhar en bijgevolg evenmin aan de feiten die hij er zou hebben meegemaakt met de taliban en die de aanleiding zouden zijn geweest voor zijn vlucht uit Afghanistan.

Wat betreft verzoekers verklaringen over zijn nierproblemen, wordt in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt gesteld:

“In verband met uw nierproblemen, dient opgemerkt te worden dat u deze zelf niet aanhaalde wanneer u gevraagd werd naar uw vrees bij terugkeer naar Afghanistan (CGVS I p. 14-15). Uit uw verklaringen bleek dat u nierstenen zou hebben sinds uw aankomst in België, dat u hiervoor ook een behandeling volgt(/volgde) en dat het nemen van deze medicatie volgens de dokters hier zou volstaan (CGVS I p. 18-19, CGVS II p. 14). Tijdens uw tweede onderhoud op het CGVS op 28 september 2020 verklaarde u tevens dat u zich beter voelde (CGVS II p. 14). Er kan dan ook niet ingezien worden hoe deze problemen een terugkeer naar Afghanistan zouden belemmeren.”

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker geheel onverlet worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Voorts kan nog worden opgemerkt dat verzoeker ook de volgende in de bestreden beslissing opgenomen motieven volledig ongemoeid laat:

“Evenmin heeft u elementen aangebracht waaruit zou kunnen blijken dat de machtsovername door de Taliban impact heeft op uw nood aan internationale bescherming. Het CGVS is er zich van bewust dat uw laatste persoonlijk onderhoud plaatsvond d.d. 28/09/2020 en dus voordat de Taliban in augustus 2021 de macht overgenomen heeft. Echter, indien de machtsgreep van de Taliban tot gevolg heeft dat uw individuele situatie dermate gewijzigd is dat u hierdoor een nood aan internationale bescherming heeft, kan er redelijkerwijze van u verwacht worden dat u zelf zo spoedig mogelijk de relevante elementen ter staving hiervan zou overmaken aan het CGVS of in het kader van uw beroepsprocedures (zie art. 48/6, § 1 Vw. en art. 17, § 3 KB CGVS). Daar u geen dergelijke concrete elementen heeft aangebracht, kan het CGVS er redelijkerwijze van uitgaan dat het gegeven dat de taliban nu aan de macht is geen concrete impact heeft op uw persoonlijke situatie.”

Ook deze motieven zijn pertinent en worden, daar zij door verzoeker volledig onverlet worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Verzoeker vestigt in zijn verzoekschrift ook nog de aandacht op het feit dat hij zijn land van herkomst meer dan drie jaar geleden verliet om naar Europa te komen en op zijn vrees voor vervolging omdat zijn verzoek om internationale bescherming in een westers land werd afgewezen.

Op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan wat dit betreft de volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afgaanse wetten met de *sharia* aangekondigd. De visie van de taliban op de *sharia* is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO, *Afghanistan Country Focus* januari 2022, p. 25

e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de *sharia* te handhaven, heeft de *de facto* regering opnieuw het ‘*Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice*’ (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: MPVPV) opgericht (EASO, *Afghanistan Country Focus* januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de facto* talibanregering, evenals de provinciale *de facto* regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, “*Afghanistan security situation*”, augustus 2022, p. 29-31, en EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 41 ev.). In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA, “*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*”, p. 17). Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 45-48). Een internationale analist vertelde de EUAA in maart 2022 dat sommige lokale afdelingen van het MPVPV de regels uitgebreider handhaven dan was voorzien door het *de facto* ministerie in Kabul. Een bron beschreef de provincies Takhar en Badakhshan als voorbeelden van gebieden waar het *de facto* ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de *sharia* zijn en hoe deze dienen te worden bestraft (voetnoot 152: Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban’s second Emirate*”, 15 juni 2022, in EUAA, *Afghanistan security situation*, augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat betreft “*zina*” – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de *online* activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, *Taliban’s impact on the population*, juni 2022, p. 23-24, waarnaar wordt verwezen in EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (“*Ministry of Communications and Information Technology*”) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals *TikTok* of andere programma’s met “*immorele inhoud*” te beperken (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, *Taliban’s impact on the population*, juni 2022, p. 23).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, “*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*”, 8 december 2021, in EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van *Pashtou*-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die wordt beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan mist. Deze negatieve attitude

strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale *Pashtou*-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (*ibid.*, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (*ibid.*, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA, “*Guidance Note*” van april 2022, waarin wordt verwezen naar de COI query “*Afghan nationals perceived as ‘Westernised’*” van EASO van 2 september 2020, met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

(i) personen “*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(ii) personen die “*verwesterd*” zijn of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn. Er dient sprake te zijn van kenmerken of overtuigingen die dermate fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft (HvJ 5 september 2012, in de gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *Bondsrepubliek Duitsland tegen Y en Z*, punten 70-71). Evenmin zal elke Afghaan die terugkeert uit Europa een verwestering worden toegedicht omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest van het EHRM van 28 juni 2011, “*Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk*”, par. 275, en wat het EHRM daarin heeft overwogen over de mogelijkheid ‘*to play the game*’. Het komt aan verzoeker toe *in concreto* aan te tonen dat hij daadwerkelijk is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen elkaar in een zekere mate overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort. Voor personen die worden beticht van “*zina*” kan evenwel worden aangenomen dat zij in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA, “*Country Guidance: Afghanistan*”, januari 2023, p. 21 en 72-79).

Gelet op het gegeven dat verzoeker zijn situatie als terugkeerder vanuit de westerse wereld in de loop van de administratieve procedure op geen enkel moment ter sprake heeft gebracht als reden waarom hij niet naar zijn land van herkomst zou kunnen terugkeren, hoewel hij daartoe nochtans verschillende kansen had gekregen, kan verzoeker niet dienstig aanvoeren dat de bestreden beslissing geen informatie bevat over het lot van Afghanen die asiel hebben aangevraagd en die na de machtsovername door de taliban naar Afghanistan zouden terugkeren. De Raad wijst erop dat verzoeker zelf verantwoordelijk is voor de verklaringen die hij al dan niet aflegt. Bovendien kon verzoeker hierover in zijn verzoekschrift bijkomende verklaringen afleggen en via een aanvullende nota, ten laatste ter terechtzitting, nieuwe elementen voorleggen inzake zijn situatie als terugkeerder en zijn daaruit voortvloeiende vrees.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat er geen informatie wordt verstrekt waardoor de Raad zich geen concreet oordeel kan vormen over het gevaar dat hij zou lopen indien hij naar Afghanistan zou terugkeren, wijst de Raad op de nota houdende "*Verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure*" en de aanvullende nota van 30 maart 2023 van verwerende partij waarbij hierover wel degelijk informatie werd gevoegd.

De Raad benadrukt vervolgens dat, niettegenstaande de verplichting van een verzoeker om internationale bescherming om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen die nodig zijn om te beslissen over het verzoek om internationale bescherming, verzoeker in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming geen duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke (recente) woon- en verblijfplaatsen voor zijn komst naar Europa. Deze vaststelling wordt door verzoeker in zijn verzoekschrift niet weerlegd. Hierdoor maakt verzoeker het zelf voor de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming moeilijk, zo niet onmogelijk, om een correct zicht te krijgen op zijn werkelijke recente woon- en verblijfplaatsen voor zijn vertrek naar Europa.

Verzoeker laat bovendien na om *in concreto* aan te tonen dat zijn verblijf in Europa hem dermate heeft verwesterd dat hij niet zou kunnen terugkeren naar en/of aarden in Afghanistan.

Uit de loutere omstandigheid dat verzoeker zijn land van herkomst meer dan drie jaar geleden zou hebben verlaten om naar Europa te komen, kan niet worden afgeleid dat hij hierdoor dermate verwesterd is dat hij niet zou kunnen terugkeren naar en/of aarden in Afghanistan.

Nu verzoeker verklaard heeft Afghanistan te hebben verlaten omstreeks april 2019, kan verder worden aangenomen dat hij ongeveer tot zijn 20 of 21 jaar in Afghanistan heeft verbleven en er zijn vormende jaren heeft doorgebracht en aldaar gevormd was naar de Afgaanse waarden en normen. Verder blijkt uit zijn verklaringen dat verzoeker er van zijn 8ste tot zijn 16de levensjaar naar school ging en er drie graden vervulde (adm. doss., stuk 6, dossier voor intrekking, stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van 6 juli 2020, p. 6). Bovendien verklaarde verzoeker dat hij nog contact heeft met zijn familie in Afghanistan (*ibid.*, notities van het persoonlijk onderhoud van 28 september 2020, p. 2), zodat er kan worden van uitgegaan dat hij in Afghanistan nog een (familiaal) netwerk heeft.

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift weliswaar dat hij in geval van een terugkeer naar Afghanistan zijn mening niet in het openbaar zal kunnen uiten en niet zal kunnen leven zoals hij wenst zonder het risico te lopen om door de taliban te worden vervolgd, maar hij laat na deze loutere beweringen verder toe te lichten of te concretiseren. Verzoeker beweert verder dat uit het gehoorverslag duidelijk blijkt dat hij het talibanregime niet steunt en hun waarden en ideeën niet deelt en dat hij zich toch wil kunnen uiten en vrij wil kunnen leven, wil kunnen werken in de sector die hij wil, wil kunnen beslissen wat hij mag dragen en of hij al dan niet naar de moskee wil gaan enzovoort, maar concretiseert dit summiere betoog evenmin, laat staan dat hij deze loutere beweringen op enige wijze staft. Zijn betoog mist dan ook de nodige concretisering, uitwerking en staving om enige daadwerkelijke of gepercipieerde verwestering aan te tonen.

In zijn aanvullende nota voert verzoeker aan dat er door zijn geestelijke gezondheidstoestand een reëel risico bestaat dat hij na de overname door de taliban niet in staat zal zijn de sociale normen van zijn land van herkomst te eerbiedigen en na te leven. Hij stelt dat er een reëel risico bestaat dat hij zal worden gestraft wegens "*losgeslagen*" gedrag dat hij niet zal kunnen reguleren indien hij zijn medicijnen niet inneemt. Hij laat evenwel na te duiden welk losgeslagen gedrag hij zou vertonen bij gebrek aan medicatie en toont niet aan dat hij de voor hem noodzakelijke medicatie om dergelijk gedrag te voorkomen niet zou kunnen bekomen in zijn land van herkomst. Dit summier betoog volstaat dan ook niet om aan te tonen dat

hij in de actuele stand van zaken in geval van terugkeer naar Afghanistan als verwesterd zal worden gepercipieerd, noch dat hij niet in staat zal zijn om zich aan te passen aan de heersende waarden en normen. Dit betoog mist immers eveneens de nodige concretisering, uitwerking en staving.

Er wordt voorts niet betwist dat Afghanen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan door de taliban of de maatschappij met argwaan worden bekeken en kunnen worden geconfronteerd met stigmatisering of uitstoting. Zoals hierboven reeds werd gesteld, kunnen stigmatisering of uitstoting echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging. Wat betreft de negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders uit het Westen blijkt nergens uit de aanwezige informatie dat dit gegeven op zich aanleiding zou geven tot daden van vervolging. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld. Verzoeker reikt in het kader van zijn beschermingsverzoek echter geen concrete elementen of aanwijzingen aan waaruit blijkt dat hij bij een eventuele terugkeer uit Europa door zijn familie of zijn lokale gemeenschap zou worden verstoten, laat staan dat er in zijn hoofde sprake zou kunnen zijn van een uitzonderlijke situatie die kan worden gelijkgesteld met vervolging.

Voorts maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij vóór zijn vertrek uit Afghanistan reeds in die mate in het vizier is gekomen dat hij in de specifieke negatieve aandacht stond van de taliban. Evenmin zijn er andere indicaties die daarop wijzen. Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat verzoeker Afghanistan verliet omwille van problemen met de taliban, blijkt niet dat hij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand probleem met de taliban of zijn lokale gemeenschap een risico zou lopen om te worden gevisieerd door de taliban, laat staan dat zijn vertrek uit Afghanistan om die reden risicoverhogend of -verzwarend zou zijn.

Wat betreft het betoog in het verzoekschrift over het bewind van de taliban, wijst de Raad er nog op dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de *sharia* wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaats grijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Een individuele beoordeling blijft bijgevolg noodzakelijk. Uit het voorgaande is evenwel gebleken dat verzoeker niet concreet aantoont dat hij in de actuele stand van zaken in geval van terugkeer naar Afghanistan als verwesterd zal worden gepercipieerd, noch dat hij niet in staat zal zijn om zich aan te passen aan de heersende waarden en normen. Door in het verzoekschrift te citeren uit algemene landeninformatie en door dergelijke informatie bij zijn verzoekschrift te voegen zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, werpt verzoeker hier geen ander licht op.

Waar verzoeker in het verzoekschrift verwijst naar het arrest met nr. 270 813 van 31 maart 2022 van de Raad, dient in herinnering te worden gebracht dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3679 (c)). Bovendien toont verzoeker niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van voornoemd arrest kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken, temeer daar er nu voldoende informatie voorligt over de actuele situatie in Afghanistan.

Waar verzoeker voorts in zijn verzoekschrift stelt niet in te zien hoe een terugkeer naar Afghanistan kan worden georganiseerd nu Afghanen in de praktijk niet uitzetbaar zijn, wijst de Raad erop dat dit betoog niet dienstig is nu noch de bestreden beslissing noch dit arrest een beslissing tot terugkeer of verwijdering inhoudt. Dat afgewezen Afghanen illegaal in België moeten leven, heeft geen uitstaans met het hebben van een nood aan internationale bescherming. Voorts is zijn betoog dat het talibanregime door eventuele besprekingen met de Belgische regering om de terugkeer te organiseren hem zou kunnen identificeren als een asielzoeker zuiver hypothetisch en in deze stand van zaken niet aan de orde.

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift nog aan dat de door het CGVS genomen beslissingen inconsistent en onder politieke druk genomen zijn en geenszins het resultaat zijn van een onafhankelijke analyse van de situatie in Afghanistan. Hij laat echter na om deze loutere beweringen te staven of te onderbouwen met enig begin van bewijs.

Verzoeker betoogt in zijn verzoekschrift dat UNHCR in ieder geval van mening blijft dat de thans beschikbare informatie niet betrouwbaar is en dat er op dit ogenblik niet van kan worden uitgegaan dat Afghanen bij hun terugkeer geen risico lopen. De Raad is er zich van bewust dat de machtsovername

door de taliban in Afghanistan een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen aldaar en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. De Raad oordeelt aldus dat er wel degelijk voldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming, zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet te analyseren. Het betoog van verzoeker doet hierover niet anders denken.

Gelet op het voorgaande maakt verzoeker, die 25 jaar oud is, nog maar drie en een half jaar in België verblijft en blijkens zijn verklaringen in Afghanistan zijn vormende jaren heeft doorgebracht, er naar school is gegaan en er over een netwerk beschikt, niet aannemelijk dat hij bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat hij daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.4.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

2.3.4.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover, waaruit blijkt dat hij zijn problemen met de taliban niet aannemelijk heeft gemaakt.

In de mate dat verzoeker verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, herinnert de Raad eraan dat artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet de omzetting vormt van artikel 15, b), van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: Kwalificatierichtlijn) (heden de richtlijn 2011/95/EU). Het begrip "*ernstige schade*" in dit artikel heeft betrekking "*op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade*", met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 28 en 32).

Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b), van de Kwalificatierichtlijn (heden de richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, b), van de Kwalificatierichtlijn, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren

vermeld in artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Boj*, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, *M.P.*, pt. 51 en 57-58).

De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, wat in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Boj*, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova e.a.*, pt. 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de "*Country Guidance: Afghanistan*" van EUAA van januari 2023 (p. 111: "*Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor*").

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bijvoorbeeld in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan blijken in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afgaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperioden, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afgaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieumomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor

internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen elementen aan die tot een andersluidende conclusie kunnen leiden.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geïdendeerd of dat hij behoort tot een groep van geïdendeerde personen. Hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Door in zijn verzoekschrift louter te stellen dat (i) hij contact heeft met zijn familie in het dorp, waar de situatie nog moeilijker is dan voorheen wegens de humanitaire crisis, dat (ii) hij momenteel in België geen echte job kan vinden wegens zijn geestelijke stoornis, maar soms wel werkt en in het centrum helpt en geprobeerd heeft om geld naar zijn familie te sturen, maar dit in de praktijk moeilijk te doen is, dat (iii) het, gezien de humanitaire en “*sociaal-economische*” crisis, voor hem zeer moeilijk of onmogelijk zal zijn om bij terugkeer naar Afghanistan werk te vinden waarmee hij in zijn basisbehoeften kan voorzien, in het bijzonder met betrekking tot zijn profiel, en dat (iv) gevreesd wordt dat hij, indien hij wordt teruggestuurd, in extreme armoede zal leven, zoals de meeste Afghanen, toont verzoeker nog niet aan dat hij “*als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren*” bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften. Hij toont dit evenmin aan door in zijn aanvullende nota te stellen dat hij door zijn ernstige depressie niet in staat zal zijn om in zijn basisbehoeften te voorzien. Tot slot wijst de Raad er nog op dat hierboven werd vastgesteld dat verzoeker in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming geen duidelijk zicht biedt op zijn recente woon- en verblijfplaatsen voor zijn komst naar België.

Verzoeker kan voorts niet worden bijgetreden waar hij in zijn verzoekschrift laat gelden dat de situatie in Afghanistan vergelijkbaar is met de situatie in Somalië in 2011. In tegenstelling tot de situatie in Somalië ten tijde van het arrest “*Sufi en Elmi*”, is er heden in Afghanistan immers wel degelijk een *de facto* regering aanwezig, met *de facto* ministers en *de facto* functionarissen (EUAA, *Afghanistan security situation*, augustus 2022, p. 36-43). Dat deze regering wordt geleid door de taliban doet daar geen afbreuk aan. Ook het gegeven dat de taliban de *sharia* hebben ingevoerd en geïmplementeerd in Afghanistan, net zoals *al-Shabaab* in Somalië, maakt niet dat de situatie vergelijkbaar is met deze in “*Sufi en Elmi*”. Overigens is Afghanistan niet het enige land dat stelt dat de *sharia* wordt ingevoerd. Het grootste verschil is dat de huidige humanitaire crisis in Afghanistan niet het gevolg is van willekeurige oorlogsmethoden of andere geweldshandelingen, zoals dat in het arrest “*Sufi en Elmi*” wel het geval was. Ten slotte merkt de Raad op dat in het arrest “*Sufi en Elmi*” nergens wordt verwezen naar enige internationale sanctie of de gevolgen ervan. Een ander groot verschil met de situatie die in het arrest “*Sufi en Elmi*” werd besproken, is dat *al-Shabaab* internationale hulporganisaties toegang weigerde tot de Somalische gebieden onder zijn controle. Er is in de beschikbare landeninformatie evenwel geen enkele ernstige aanwijzing die erop duidt dat de taliban heden IGO's of NGO's op systematische wijze de toegang tot Afghanistan weigeren. Humanitaire bijstand is, hetzij beperkt, blijven doorlopen, ook na de machtsovername, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot een hongercatastrofe. Bovendien hebben de taliban zelf een oproep om internationale hulp gelanceerd.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nogmaals verwijst naar het arrest met nr. 270 813 van 31 maart 2022 van de Raad, kan worden herhaald dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3679 (c)). Bovendien toont verzoeker niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van het vernoemde arrest kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken, temeer daar er nu voldoende informatie voorligt over de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan.

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM *in casu* buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Afghanistan zou hebben gekend.

2.3.4.3. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door verwerende partij bijgebrachte landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afgaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en het *National Resistance Front* (hierna: NRF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard. Het NRF maakt voornamelijk gebruik van *guerrilla*-oorlogstactieken en *hit and run*-aanvallen gericht op *checkpoints* en buitenposten van de taliban. ISKP neemt zijn toevlucht tot aanvallen op veiligheidskonvooien, controleposten en personeel van de taliban, waarbij vaak gebruik wordt gemaakt van *Improvised Explosive Devices* (IED's). De activiteiten van de taliban tegen ISKP omvatten het opzetten van controleposten, huiszoekingen, moorden en gedwongen verdwijningen van vermoedelijke ISKP-leden, waaronder leden van salafistische gemeenschappen. Daarnaast is ISKP ook verantwoordelijk voor verscheidene aanvallen op personen met uiteenlopende profielen (voormalige *Afghan National Defense and Security Forces* (hierna: ANSF), activisten, enz.) en aanvallen op de sjiitische minderheid in stedelijke gebieden. Ook de taliban onderneemt doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF alsook tegen ex-overheidsmedewerkers.

Volgens de UCDP-gegevens gaat het in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 om 925 veiligheidsincidenten, *i.e.* 'incidents with at least one recorded fatality', over het hele land waarbij het aantal dodelijke burgerslachtoffers, in die periode, wordt geschat op 1 270 in totaal, waarvan de meesten vielen in de provincie Kaboel (459), gevolgd door Kunduz (179), Balkh (92), Herat (92), Kandahar (89) en Panshir (79) (EUAA, "Country Guidance Afghanistan", januari 2023, p. 122-123).

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2 106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke en 1 406 gewonden), voornamelijk ten gevolge van aan ISKP toegeschreven IED's-aanvallen en 'unexploded ordnance', wat een significante daling is in vergelijking met de vorige jaren (EUAA, *Afghanistan. Security Situation*, augustus 2022, p. 62).

De VN *Human Rights Council* stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 91%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekent zich af in de eerste helft van 2022 en is vooral merkbaar in plattelandsgebieden, waar voorheen veel confrontaties tussen de taliban en het voormalige ANSF plaatsvonden.

ACLEED documenteerde 2 635 veiligheidsincidenten tijdens de referentieperiode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022, waarvan 1 164 gecodeerd werden als "gevechten", 994 als "geweld tegen burgers" en 477 als "explosies/geweld op afstand" (EUAA, "Country Guidance Afghanistan", januari 2023, p. 122). Daarbij zouden minstens 4 602 doden zijn gevallen, waarvan 842 in het kader van geweld tegen burgers (EUAA, "COI Query Afghanistan", november 2022, p. 10).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername door de taliban keerden veel van de nieuwe ontheemden terug naar hun regio van herkomst. De IOM meldde dat van augustus tot eind 2021 in totaal 2 194 472 ontheemden naar hun herkomstregio's zijn teruggekeerd (EUAA, "Country Guidance Afghanistan", januari 2023, p. 124).

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de "Country Guidance Afghanistan" van EUAA van januari 2023.

Verzoeker brengt geen informatie bij die een ander licht kan werpen op de voorgaande analyse en de geactualiseerde landeninformatie (zoals aangebracht door verwerende partij bij haar op 30 maart 2023 neergelegde aanvullende nota).

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift andermaal verwijst naar het arrest met nr. 270 813 van 31 maart 2022 van de Raad, brengt de Raad nogmaals in herinnering dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3679 (c)). Bovendien toont verzoeker niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van het vernoemde arrest kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken, temeer daar er thans voldoende informatie voorligt over de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan.

Uit wat voorafgaat blijkt dat verzoeker zijn (recente) herkomst uit het district Kuz Kunar van de provincie Nangarhar niet aannemelijk maakt, noch dat hij afkomstig is uit een gebied in Afghanistan waarvoor, gelet op de mate van het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend. Het is de taak van verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over verzoekers werkelijke herkomst, verblijfplaats(en) en achtergrond voor zijn vertrek uit Afghanistan, over zijn reële problemen, netwerk en situatie en over de vraag of hij afkomstig is uit of kan verblijven in een regio in de zin van artikel 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke regio van herkomst en verblijf geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

2.3.4.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land (en regio) van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.6. Waar verzoeker in nog meer ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig mei tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

D. DE BRUYN